

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsak četrtek.
Cena: Letno Din 32,-,
polletno Din 16,-, četrletno
Din 8,-, Inozemstvo
Din 64,-

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5

Telefon Interurban 113

Cena inseratom: cela
stran Din 1400,-, pol strani
Din 700,-, četrt strani
Din 350,-. Mali oglasi be-
seda Din 1,-, stalnim popust

Ob smrti Štefana Radiča

Ob Radičevem mrtvaškem odru.

V sredo zvečer ob 8. uri je umrl v svoji vili v Zagrebu vodja Hrvatov g. Štefan Radič. V četrtek zjutraj je dospela v Radičovo vilu sodna komisija, ki je ugotovila vzrok smrti, kar je velike važnosti za preiskavo Pu niše Račiča glede uboja. V komisiji so bili poleg zastopnikov sodišča tudi zdravniki. Po raztelesenju so Radičovo truplo balzamirali in je bilo izdano sledeče obvestilo:

»Smrt je nastopila radi slabosti kot posledica močnega omaščenja srca. Nadalje kot posledica sladkorne bolezni, ki se je ojačala po zadobljenih poškodbah. Gnojna vnetja, ki bi izvirala od zadobljene rane zaradi strela, se v trebuhi niso našla. Trebušna votlina je čista. Rana, ki jo je prizadjal strel, se je po izvršeni operaciji zacetila. S te strani ni bilo neposrednih posledic. Pač pa so posledice posredne. Na eni strani dobljena rana, na drugi strani operacija sta poslabšali stanje, tako da je končno radi slabosti srca nastopila — smrt.«

V četrtek popoldne so prenesli Radičovo truplo iz njegove vile v Seljački dom na Zrinjevcu, kjer so ga položili na mrtvaški oder v slovesno okrašeni dvorani. Od tod se je vršil tudi slovesen pogreb v nedeljo, ob 10. uri dopoldne.

Ko so zvedeli za Radičovo smrt v Beogradu, je poslal ministrski predsednik dr. Anton Korošec v imenu vlade Radičevi rodbini sožalno brzjavko.

V ministrski sobi narodne skupščine v Beogradu se je vršila pred skupščinsko sejo seja vlade. Ministrski predsednik dr. Korošec je objavil Radičovo smrt in se spominjal v topnih besedah pokojnika. Izdalо se je povelje, da se razobesijo na dr-

žavnih poslopijih žalne zastave. Prosvetni minister je izdal nalog, da se morajo razobesiti tudi na vseh šolskih poslopijih žalne zastave.

Naš Jugoslav. klub je imel v četrtek žalno sejo, na kateri je govoril o pokojniku klubov podpredsednik g. Anton Sušnik. Klub je poslal nato dve žalni brzjavki in sicer Radičevi soprogi in vodstvu Hrvatske seljačke stranke.

Sožalja so nadalje poslali vsi parlamentarni klubi, beograjska občina itd. V znak žalosti je bila na poslopu narodne skupščine razobešena žalna zastava.

Vlada je sklenila, da se pokoplje Radiča na državne stroške. Poslovni odbor Hrvatske seljačke koalicije je pa odklonil na posebni seji to vladino ponudbo in izjavil, da se ne želi, da bi se udeležili pogreba niti zastopniki vlade in narodne skupščine, niti zastopniki strank vladne večine.

O poteku pogreba in njegovi udeležbi poročamo na drugem mestu.

Nekaj iz Radičevega življenja.

Že v oznanilu o Radičevi smrti v zadnji številki smo objavili nekaj podatkov iz Radičevega življenja in preteklosti. Naše zadnje kratko poročilo hočemo tokrat izpopolniti:

Radič se je rodil kot sin kmečkih staršev dne 11. junija 1871 v Trebarjevem pri Sisiku. Po končani gimnaziji v Zagrebu je študiral v Moskvi, Pragi in Parizu modroslovje ter politične vede. Na svojih pogostih potovanjih, posebno v Rusijo in Češko, je prišel v stik s številnimi borci za vseslovanske ideje. Te ideje je potem zastopal v svoji domovini in sicer kot sotrudnik pri »Slovenskem domu« in kot političen govornik. Radič je obvladal kakih deset jezikov. V Zagrebu je otvoril malo knjigarno in papirno trgovino.

Njegovo politično delovanje ga je

spravilo večkrat v ječo, tako da je sedel v njej skupno skoro deset let. Koncem leta 1904 je Štefan Radič ustanovil s svojim bratom Antonom Hrvatsko kmečko stranko, ki jo je po Antonovi smrti vodil sam.

Po svetovni vojni je Radič najprej ljuto napadal boljševizem in odklanjal kraljevino SHS. V ustavotvorno skupščino je pripeljal 50 poslancev. Ob volitvah leta 1923 pa že 70. Da bi dosegel svoj političen višek, je poizkušal z inozemsko pomočjo zanimati za hrvatsko vprašanje tuje države. Ko se je ta poskus izjalovil, je naredil klubti, naj preneha z zanikanjem narodne skupščine, sam pa je šel iz Londona v Moskvo, kjer je dosegel, da je bila njegova stranka sprejeta v kmetsko internacionalo. To se je zgodilo spomladi leta 1924.

Šele po ustvaritvi vlade Ljube Davidoviča v poletju leta 1924 se je Štefan Radič vrnil v Zagreb. Namesto da bi Davidovičevu vlado na podlagi doseženega sporazuma podpiral, pa je razvil brezobzirno republikansko agitacijo, ki je dovedla do naglega padca te vlade. Novoimenovana Pašič-Pribičevičeva vlada je razpisala volitve. Na podlagi obznane je ta vlada razpustila Radičovo Hrvatsko republikansko stranko in vodstvo — zaprla. Radiča samega pa je po dolgem iskanju našla dne 6. januarja doma skritega in ga takoj zaprla.

Med tem se je uvedla sodna preiskava zaradi njegovih zvez z Moskvo. Pri volitvah dne 8. februarja 1925 je Radič dobil 69 poslancev. Te mandate je Pašič-Pribičevičeva vlada razveljavila. Radičev nečak Pavle Radič je dne 27. marca 1925 podal znamo izjavo v skupščini, da Hrvatska republikanska stranka priznava ustavo. Nato so bili njeni mandati odobreni. Po pogajanjih sta Pašič in Radič sklenila dne 15. julija posebno pogodbo, po kateri se je Radičeva

stranka odpovedala dosedanjemu programu in vstopila v Pašičeve vlado.

Kmalu nato je bil tudi Štefan Radič izpuščen. V oktobru ga je kralj sprejel v avdijenco, v novembru pa je vstopil v vlado kot prosvetni minister. V letu 1926 je prišlo med radikalno in Radičovo stranko do ostrih napetosti, zaradi katerih je Radičeva stranka zopet zapustila vlado in prešla v opozicijo. Pa zadnjih volitvah se je Radič združil s Pribičevičem v kmetsko demokratsko koalicijo.

Po smrti in pogrebu.

Veliko je zanimanje v političnih krogih, kako in kaj bo sedaj z Radičovo stranko in z zvezo s Pribičevičem po Štefanovi smrti. Podpredsednik Seljačke stranke dr. Maček je izjavil, da ni zapustil pokojni nobene oporoke, ki bi označevala, kdo naj bo njegov naslednik in kaka naj bo politika hrvatskega naroda za slučaj, da bi dohitela Radiča smrt.

Nekateri vodilni Hrvati so sedaj že mnenja, da bi bil naslednik Štefa Radiča znani dalmatinski prvak dr.

Trumbič, ki se je vrnil šele pred dnevi zopet nazaj v klub KDK poslancev.

Veliko se govori tudi o Pribičeviču kot nasledniku, a so kar najbolj resni dvomi, da bi zamogel obdržati on to mesto in kot Srb voditi Hrvate, katere je svojčas tako preganjal, batinal in skušal zadušiti nasilnim potom vso hrvatsko zgodovinsko znamenito prošlost.

Kako se bo razvila zadeva z Radičevim nasledstvom, to bodo pokazali že koj prvi dnevi po pogrebu rajnega Štefana.

»Radič je umrl«, tako so načeli naši znanci svoj političen razgovor preteklo nedeljo.

»Bog mu daj večni mir in pokoj«, so dodjali vsi, ker Slovenci so vajeni tako voščiti, če izvejo, da je kdo umrl, pa naj bo kdorkoli.

»Radič je mrtev«, je prvi povzel besedo naš gospodar. »O mrtvih, tako se splošno reče, naj se ne govori kakor samo dobro. Tudi mi danes opustimo vsako sodbo nad Radičem, ker sedaj nismo več poklicani, da ga še sodimo. Je druga stvar, ki je zelo važna: Kaj bodo sedaj Hrvatje?«

Molk je nastal v družbi. Nihče ni vedel, kaj bi naj na to rekel.

»Kaj ti meniš«, so se konečno zjednili vsi na odgovor, ki pa je bil novo vprašanje. Gospodar je odgovoril:

»Težko je danes Hrvatom žalujejo. Radič je bil človek, ki jih je držal skup, kakor nas drži skup naš voditelj dr. Korošec. V seljački stranki nima Radič pravega naslednika. Predavec ali Maček ali Košutč se sicer imenujejo, ali Radiča ne bodo nadomestili. V Radičovo stranko je zadnji čas stopil dr. Trumbič, ki se rad predstavlja kot vodja hrvaške inteligenčne. V stranko je bil sicer sprejet, toda radičevci so se že naprej zavarovali, da bi dr. Trumbič prišel po njih za voditelja Hrvatov.«

»Kaj pa Pribičevič«, je vprašal župan, »zdi se mi, da hoče on biti politični dedič Radiča.«

»To je res«, je dejal gospodar, »Pribičevič hoče biti. Pretekli teden so hrvaški listi prinesli posebno reklamo za njega. Neki radičevski oblastni poslanec, nekoč demokrat, poziva Hrvate, naj ne beže od Pribičeviča, naj mu sledijo, on jih bo rešil. Že to dejstvo, da je Pribičevič dobil tako reklamo zase in to v času, ko je že umiral Radič, je zelo značilno. Sejam, ki jih imajo radičevci in demokrati, stalno predseduje Pribičevič!«

»Pa jih bo res on zajahal«, je bolj po domače povedal neki kmet v naši družbi.

»Je res nevarnost, da bo Pribičevič postal v celoti Radičev naslednik, ker on dokazuje sedaj Hrvatom, da sami

nimajo več moža, ki bi jih naj vodil. Če se to zgodi, tedaj je politika hrvaškega naroda doživela največji polom.«

»Pa so Hrvatje res tako pozabljeni, da ne poznajo več Pribičeviča«, je ustavil besedo župan.

»Skoro moram reči, da so gluhi in slepi in ne čutijo nič, ako se zaupajo Pribičeviču. Pomislite, možje: Kdo je Hrvate tepel? Kdo jih je metal v ječo in med drugimi tudi rajnega Štefana Radiča? Kdo je ves narod hrvaški dal pod obznano? To je bil Pribičevič! In v zadnjem času: kdo je nahajskal Hrvate, da niso šli v vlado preje? Kdo je odgovoril v imenu Radiča, ki o tem kot bolnik ni vedel, da Hrvati nočejo niti predsedstva vlade? Kdo je sklical v Zagreb državne poslance Hrvanske na zborovanje? To vse je delal Pribičevič. Pribičevič se drži politično le s tem, da vzgaja — preprič med Srbi in Hrvati! Preje je nahajskal Srbe zoper Hrvate, zdaj nahajskal Hrvate zoper Srbe. Pribičevič je oni zli duh za Hrvasko od začetka naše države in kdo more reči, da bo prišlo kaj dobrega, ako bi danes Hrvati res bili tako slepi in bi si Pribičeviča izvolili za — Radičevega naslednika!«

»Pa so se Pribičevič in vsi njegovi ljudje vendar poboljšali in zdaj resno mislijo«, je ugovarjal eden, da bi vsaj malo Hrvate zagovarjal, če bi res naredili to neumnost.

»Pribičevič in njegovi so vedno enaki in so nepopolnoljubivi. To so spoznali radičevski oblastni poslanci v mariborski oblastni skupščini. Pri oni znani hrupni razpravi je med drugim dr. Ogrizek pokazal radičevskim poslancem »Orjuno« z dne 23. 7. t. l., ki je tri dni po onem umoru v narodni skupščini izšla. Ta »Orjuna«, ki je glasilo Pribičevičevih ljudi, piše, da je Radič sam ustvaril ozračje, ki ga je moral izčistiti streli! Kako so radičevski oblastni poslanci debelo gledali in niso hoteli verjeti, dokler se jim ni črno na belem pokazalo, da je res tako pisano. Zdaj so si to zabeležili in se dejali, da bodo o tem poročali voditelju in vodstvu stranke. »Orjuna« tu ni imela prav. Tak divji položaj je pripravil Pribičevič, Radič je bil le njegovo orožje. Vse, kar pa je naredil in povzročil,

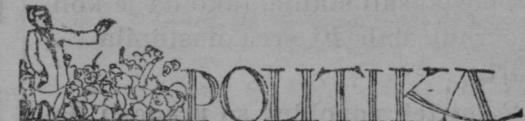
je seveda javnost krivila Radiča in tudi Pribičevičevi ljudje so ga v »Orjuni« obdolžili, da je on kriv žalostnega 20. junija. Pravi krivec, pravi hujščak pa danes stopa na prestol, ki ga je narod zaupal le Radiču in do zdaj še nikomur.«

»Pa ni nikogar, ki bi Hrvatom to dopovedal«, se je začudil naš dober mož, ki je bil dovzet na dobro besedo.

»Ti misliš, da bi bilo potrebno, da bi nekdo to Hrvatom dopovedal. Saj imaš prav! Samo eno je: Nas ne poslušajo. Ne verujem, če nas bodo sedaj. Hrvatom bo zopet dana prilika, da pokažejo, ali so zreli za trezno in mirno politiko. Mi jim danes ne bomo nič rekli, sicer se zopet razburirajo, mi počakamo, da vidimo, kako bodo napravili!«

»Eno jim pač želim«, je dejal župan, »da bi tega zla od Radiča ne podedovali, da bi, kakor se je njemu žal velikokrat zgodilo, ne zamudili pravih in ugodnih trenutkov, ki znaajo izpolniti želje Hrviske, Slovenije in ostalih pokrajin države ter zadowoliti ves narod v državi!«

»Imaš prav«, so dejali možje in se razšli, da v »Slov. Gospodarju« preberejo, kaj je kaj novega.

V NAŠI DRŽAVI.

Radičeva smrt je zadela politično življenje v taki meri, da se ni izvršilo in ne razpravljalo dosti o čem drugem. NSS je izdala na hrvatski narod poseben proglas. Zelo je bilo vidno, da ta proglas ni podpisala zveza radičevcev in pribičevcev, niti predsednik Pribičevič, ampak samo radičevci.

Zivljenje v parlamentu je bilo do Radičeve smrti zelo živahno. Izjava vlade dr. Korošca je bila v razpravi. Za vladino večino je govoril dr. Hohnjec. Njegov govor je napravil na vse velik učinek in nihče mu ni ugovarjal. Osebno proti dr. Korošcu niso govorili niti poslanci iz opozicije, razven Petejana, socialista, ki ga pa

v parlamentu sploh nihče ne posluša.

Puniša Račič izročen sodišču. Kakor je znano, uživajo narodni poslanci varnost pred sodnijo (imuniteto) in jih sodišče more soditi le, če to dovoli narodna skupščina. Narodna skupščina je izročila Puniša Račiča, kakor tudi še dva druga poslanca, ki sta v tisti razbujenosti prigovarjala Račiču, kakor se jih obdolžuje, vendar še ni dokazano.

Bivši ministrski predsednik umrl. V Rogaški Slatini je umrl bivši ministrski predsednik Arahumovič. Prepeljan je bil v Beograd in pokopan z velikimi častmi.

Pogreb Ristovića — je bil velikanski. Ker se je bilo bati izgredov, je vlada vse potrebitno že vnaprej ukrenila in se je pogreb izvršil v miru. Srbske organizacije pa so ta pogreb uporabile za manifestacijo srbske misli. — Opozicija po krivici dolži Ristovića, da je pripravljal napad na Radiča in Pribičevića, ker pri njem niso našli nobenih stvari, niti samokresa. Ta umor, ki je bil premišljen in izvršen nad človekom, ki ga je že čuvala policija, je še posebno obsojanja vreden. Inozemski listi pišejo, da se sedaj Zagreb pač ne more staviti več nad Beogradom. Zagrebška policija, tako sumijo hrvatski listi, bi pa naj bila zamenjana z orožništvom.

Zakon o državljanstvu sprejet. Kljub vednim razburljivim dogodkom v političnem življenju vlada kljub temu hiti z delom. Sprejet je državljanški zakon. Deset let je bilo treba čakati nanj in še-le vlada dr. Korošca ga je uveljavila, da imamo sedaj vsaj to zadevo z zakonom rešeno. — Pripravljeni so pe že tudi drugi zakoni, o drž. pravdnikih, dobrovoljcih, kmetskem kreditu itd.

Če uradniki niso pošteni. V naših uradilih je nekaj ljudi, ki so tako zagriveni, da ne vedo, kaj bi počeli, ker je kat. duhovnik dr. Korošec ministrski predsednik. Ker si navzgor nič ne upajo, so si nekje, pa se še ne ve kje, dovolili pomoto, da slovenski duhovniki 1. avgusta niso dobili nobene plače. Res slučajna pomota.

★

V DRUGIH DRŽAVAH.

Roparji — gospodarji Grške. Na Grškem imajo volitve. Pa kaj so si izmislili roparji, katerih imajo na Grškem zelo veliko? Polovili so kandidate Vonizelosove vlade in so zahivali, zanje 5 milijonov drahem. In vlada? — Štela je pet milijonov, da je rešila kandidate. Potem si je dala za program, da prezene roparje. So v drugih državah zelo čudne razmere!

Poljska in Litva se morata pobratiti, tako naročilo sta prejeli od ve-

likih držav, ki so jima svoj čas dale posojilo. In tako bo mir med njima.

Nemci na Češkem postajajo vedno bolj močni in so strnili vse svoje organizacije, politične in gospodarske.

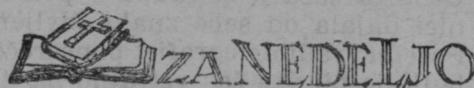
Italija hoče — veliko bojno brodovje in ni zadovljna s tem, da bi Francija in Anglia predpisovali, koliko brodovja sme imeti, zato se je uradno pritožila zoper Anglijo.

Japonska ni zadovoljna, da bi bil mir na Kitajskem. Znova je začela iskatи vzrokov za spore, kar se ji bo najbrže res posrečilo in težko pričakovani mir zopet pokoplje.

Politični zločin v Mehiki izrabljajo vsi brezverci po svetu, češ, da so ga organizirali cerkveni krogi. Najpreje so našli nekega duhovnika, ki je maševal tisto jutro, ko je oni mlađenič predsednika ustrelil. Ker nemu niso mogli nič dokazati, so začeli sumničiti neko redovnico, ki je daljna sorodnica morilčeva. Tudi tej ne morejo dokazati nikake krivice. Morilec sam tudi pravi, da ni nikdo sodeloval. Toda vse to ne pomeni nič za slovenske brezverce. Oni trdijo dalje, da je Cerkev sama organizirala umor. — Ko so omladinci v Zagrebu pretepli Ristovića in ga je eden nato ustrelil, mi nismo pisali, da je Pribičević ali Žerjav organiziral napad na Ristovića, čeprav so omladinci njihova organizacija (po naše orjuna). Če bi to napisali, bi storili isto, kar delajo liberalni listi v Sloveniji glede političnega umora v Mehiki.

In delo za mir? Rusija se je tudi izjavila, da bo pristopila h Kellogovi mirovni pogodbji. Bliža se 27. avgust, a to je čudno, da zunanjji ministri vseh držav, ki bi bile najbolj upravičene, da pridejo, sporočajo, da ne morejo priti k podpisu osebno. Misel za svetovni mir se bo morala vreči med narode, ki bodo stvar sami uredili.

Zanimiv volilni boj je v Ameriki, kjer volijo predsednika Združenih držav. Geslo v tem boju je: ali suha ali mokra vlada. Suha vlada je tista, ki je zoper alkohol, mokra pa ona, ki je za vpeljavo alkohola. In kdo najhuje dela — zoper alkohol? Ne abstinenti, ampak trgovci z alkoholom, ker ga dražje prodajajo, če je prepovedan, kot bi ga pa sicer.

Za Samarijanom.

»Pojdi in stori tudi ti tako«, rekел je Kristus, ko je povedal priliko o usmiljenem Samarijanu. Da, ko bi v nas živilo veliko duha, ki je prešnjal Samarijana! Veliko, ker je danes toliko potreb, ki bi jim bilo treba pomagati. Koliko je med nami revščine, pomanjkanja, bolezni! Vsak

mora to videti, saj zadevamo skoro pri vsakem koraku na to veliko bedo. A prezreti ne smemo še druge bede, ki postaja danes od dne do dne večja in hujša, to je pa nesreča duš.

Vidiš lahko, kako je med nami toliko duš pogreznjenih v greh in v strast. Če je vsak greh, vsaka strast, zabloda, slabost bolezen in smrt duše, kaka nesreča so ti grehi in strasti! In žalibog, koliko je danes ljudi, ki v svoji dušni sleposti smatrajo te zablode, to bolezen, to smrt duš za nekaj čisto navadnega, za pravilno življenje, da, celo za srečo človekovo. Koliko je še danes drugih, ki še čutijo nesrečo in žalost greha, pa drugačega ne storijo, kakor da leno pobešajo roke, obupujejo in govorijo: Saj človek ne more drugače! In koliko je danes že onih, ki polagoma izgubljajo, ali pa so že čisto izgubili zadnjo rešilno deščico iz te umazane, usodne povodnji, vero, ki bi jih še lahko pripeljala k tistem, ki bi jih še mogel rešiti, h Kristusu, ki odjemlje grehe sveta!

Kako žalosten in grozen je ta pogled! Ko je gledal sv. Pavel tako dušno bedo svojih soljudi, je vzklikanil prevzet od svetega sočutja in usmiljenja: »Kdo omaguje, in jaz ne omagujem? Kdo se pohujša, in mene ne peče?« Tako tudi pravi krščanski človek ne more in ne sme iti mimo te nesreče tolikih duš mrzel in brezbrižen, kakor sta šla judovski duhovnik in levit mimo človeka, ki je padel med razbojnike in je ležal na pol mrtev na potu. Ne sme, ne more. Saj je ta dušna beda ona, ki rodi toliko telesne bede, revščine in bolezni. Saj je ta dušna beda tista, ki prinese tolikokrat nesrečo tudi tja, kjer je drugačje zdravje in blagostanje. Če vidimo danes toliko nesrečnih, razdvojenih družin, če vidimo, da toliko otrok raste brez prave vzgoje, če vidimo v življenju narodov podivnost in skoro nevzdržne razmere, ali ni vse to odtod, ker so bolane človeške duše? Ne smeš in ne moreš iti mimo te bede mrzel, ker je ta beda ona, ki navadno ne preneha s smrtno, kakor telesna beda, temveč se ob smerti spremeni v večno, neizrekljivo strašno nesrečo. Ne moreš ostati brezbrižen napram tej nesreči duš, ker si drugačje v nevarnosti, da ta ne sreča zadene tudi tebe in tvoje. Si videl pred leti, ko je razsajala in neusmiljeno kosila »španska« in je bil zrak prenapolnjen strupenih, kužnih bacilov, kako je huda bolezen grabila enega za drugim. In čim več je na svetu od greha zastrupljenega vzduha in ozračja, čim bolj je prenapolnjen svet s kužnimi bacili greha, tem več duš je v nevarnosti, da se okužijo, se zastrupijo in tudi postanejo nesrečne. Ne, ob tej nesreči ne moremo biti mrzli in brezbrižni, tukaj mora pomagati vsak krščanski človek!

Seveda si misliš: Kako? — Najprej z molitvijo. Če gledaš vso temo, ki je danes na svetu, in vidiš duše, ki se potapljajo v njo, ti lahko prideš misel: Kaj morem jaz neukti, prepro-

sti človek proti temu? — Res, s svojimi lastnimi močmi ne veliko. A kar je nadangel Mihael, ko se je vojskoval s satanom, rekel: »Naj ti zapove Gospod«, tako lahko ti prosiš Boga, da premaga in uniči to temo, ki pogoltne toliko človeških duš? In nam je ta molitev tudi zapovedana. »Molite drug za drugega, da boste rešeni«, nas opominja sv. pismo. In očenaš, ki ga nas je učil moliti Kristus, kaj je drugega, kakor velika, sedemkratna prošnja za božjo pomoč v veliki dušni nesreči sveta! Velikokrat molimo očenaš, a kolikokrat je naše srce pri tem topo in brezčutno, je vse le mrtva beseda, ki jo izgovarjajo naša usta, a se srce ob njej nič ne gane in ogreje. Ko bi mi vsaj v teh trenutkih, ko molimo to največjo krščansko molitev, imeli vsaj nekaj krščanskega srca, ki vidi vso duhovno bedo v svoji okolini in po celem svetu, ki vso to bedo toliko nesrečnih duš občuti tudi kot svojo bedo, kako iskreno bi pač kipele iz našega srca prošnje, da naj pride na svet božje kraljestvo, da bi vsi ljudje izpolnjivali voljo božjo, da bi nas Bog ne prustil skušnjavi, da bi nas rešil — greha!

Lahko pomagaš odstranjevati to današnjo dušno nesrečo iz sveta s svojim lastnim življenjem, če se trudiš, da je tvoje življenje tako, da drugi postajajo ob tebi boljši, da rastejo navzgor k luči, k Bogu. Da, za vse one, s katerimi prihajaš v svojem življenju v stik, naj bi bil po svoji notranjosti, po svojih besedah, po svojem vzgledu tak, da drugi ob tebi ne bi postajali slabši, temveč da najde vsak ob tebi vzpodbudo za navzgor. Na svetu je veden boj med kraljestvom luči, ki osrečuje človeške duše, in med kraljestvom teme, ki spravlja v svet le nesrečo in bedo. Kdor je krščanski, kdor hoče svetu dobro, ta mora sodelovati in pomagati, da se premaga kraljestvo hudega. A ne premaga se to kraljestvo samo z obsojanjem, samo z lepim govorjenjem temveč najbolj s tem, da razderemo v lastni duši kraljestvo teme in tam sezidamo kolikor mogoče svetlo kraljestvo, da se potem iz naše duše ven ustvarja na svetu ono kraljestvo, ki rešuje duše naših bližnjih. Če mi pri svojih bojih in pri svojem stremljenju kvišku mislimo tudi na druge, potem je to sveta ljubezen, ki jo je nosil v sebi sv. Pavel, ki je rekel: »Če kaka jed pohujšuje mojega brata, ne bom jedel mesa vekomaj, da si brata ne pohujšam«, je to ona ljubezen, ki je živila v Srcu Jezusovem, ki je pri zadnji večerji molilo: »Oče, posveti jih z resnico . . . In zanje se jaz darujem, da bodo posvečeni z resnico.«

Da, bodimo usmiljeni Samarijani sredi velike bede, v kateri je danes toliko duš! Bodimo Samarijani, da ne zapiramo oči pred to bedo. Bodimo usmiljeni Samarijani, da pomagamo, pomagamo z molitvijo, pomagamo s posvečenjem samega sebe!

Krščansko srce sv. Očeta. Papež Pij XI. je obljudil apostolskemu vizitatorju Bonvalliju v Bolgariji, da hoče še prispevati za one, ki so bili po potresu poškodovani. In sicer naj se razdeli njegov dar med najbolj uboge brez razlike, ali so katoličani — ali pravoslavnici.

Odločna mladina. V Avstriji že danje časa pripravljajo zakonski predlog proti razširjanju umazanega slovstva. Seveda gotovim ljudem, ki vlečejo iz te umazane obrti velikanski dobiček, ta zakon ni po volji. Ravnatak so zoper ta zakon tisti, ki so mladino namenoma zastrupljali z umazanim berilom, da so jo potem tem lažje zlorabljali v svoje temne namene. Vsi ti so se na vse načine trudili, da bi tak zakon proti umazanemu berilu preprečili. Te dni pa je kulturni urad v imenu 10.000 visokošolskih dijakov vložil pri vladni ostri protest proti zavlačevanju dotičnega zakona in je odločno zahteval, da se ta zakonski predlog v najkrajšem času predloži in uveljavlji. Pač odločna mladina, ki sama ve, kaj je za njo dobro! Da tudi med nami ne bi bilo nobenega fanta in dekleta, ki bi jeman v roke umazane cunje, ki mu hočejo uničiti vero in čistost!

Sramota krščanske Evrope. V Jeruzalemu so mohamedanci krasno popravili Aksa-mošejo in jo bodo 27. avgusta zopet odprli. Nasproti temu pa je silno žalostno dejstvo, da je cerkev božjega groba, največje krščansko svetišče, silno zanemarjena in za puščena. Kupola propada, slikarije otemnele, zid se krha in kruši, tlak je ves poškodovan. Ni čuda, da mohamedanci pravijo, da v Evropi menita ni več kristjanov.

NOVICE

31 MORNARJEV SE ZADUŠILO.

V torek, dne 7. t. m., ob 9. uri dopoldne, se je potopila v bližini Rovinja ob istrski obali italijanska podmornica »S 14«. Med tem, ko se je pri vajah pogrezala podmornica, da bi izpustila torpedo proti vojni ladji »Malisori«, je zadela ob njen vijak in se potopila. Podmornica je bila potopljena 40 m globoko. Na mesto nesreče so pribrzele takoj bojne ladje in začele z reševanjem. Potapljači so privezali podmornico z železnimi vrvimi, ki so jih začeli navijati na vitlje. Do tega časa je posadka v podmornici dajala od sebe znake življenja. Posebno radiotelegrafist ponesrečene ladje je bil ves čas vztrajno na delu in je vzdrževal zvezo s svetom. Ko pa je bila ladja že nekaj metrov od tal, so železne vrvi popustile in ladja je padla nazaj v globočino. V tem trenutku so bile tudi pretrgane zvezze med ponesrečenci in reševalci. Slednjih se je polastila slutnja, da je usoda posadke s padcem zapečatena. Začeli so ponovno z reševalnim delom in po 33 urah, odkar se je potopila

podmornica, so jo zopet izvlekli izpod morskih globin.

Najžalostnejše obvestilo so prejeli reševalci iz podmornice potom radija v trenutku, ko se jim je na močne verige priklenjena podmornica izmuznila in se potopila ponovno. To zadnje sporočilo se je glasilo: »Izgubljeni smo!« Od tedaj ni bilo iz podmorskega čolna nobenega znaka življenja. Ko so pregledali po drugem izvlaku izpod globočine podmornico, so ugotovili, da so pomorili strupeni plini vseh 31 mornarjev, ki so bili v čolnu v trenutku ponesrečenja. Podmornico so prepeljali v pristanišče v Pulj z 31 mrliči, ki bodo pokopani v skupen mornariški grob.

Spomenik v svetovni vojni padlim žrtvam pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Pri nas se je pod predsedstvom g. A. Hrašovca ustanovil odbor za postavitev spomenika v vojni padlim vojakom naše župnije. Z delnim pobjiranjem prostovoljnih zneskov se je že pričelo. Rojaki! Oddolžimo se žrtvam, ki so žrtvovali na altar domovine svoje vse, svoje življenje. Naj ne bo nobene hiše, ki bi ne prispevala v ta namen. Vsak, še tako majhen dar, je dobrodošel. Vi pa, ki ste izgubili svojce, prispevajte v ta namen. Imena vseh teh junakov — okrog 120 iz naše župnije — bodo ovekovečena na marmornatih ploščah spomenika. Vidijo naj naša sedanja mladina, da je za domovino potrebno dati vse, tudi življenje. Tam pred šolo bomo postavili spomenik, da ga vidi vsak tujec, ki pride k nam, da vidi, kako častimo padle junake, da vidi, da se jih z zahvalo spominjam. Vam, junaki, priпадa najlepši in najglavniji prostor naše vasi in to je trg pred ono šolo, v katero ste hodili kot deca in so Vam Vaši učitelji vcepljali v srce — ljubezen do domovine. Rojaki! Podprijetje delo odbora, ker: Kdor hitro da, dvakrat da!

Most čez Dravo v Zgor. Dupleku. V nedeljo, dne 5. avgusta, se je vršila v Zgornjem Dupleku v gostilni »pri brodu« seja širšega odbora za postavitev mosta. Seji je prisostvoval tudi g. sreski poglavarski dr. Ipavci, narodni poslanec g. Žebot kot zastopnik gospodarskega okrajskega zastopa dr. Vebleta, ter oblastna poslanca g. Stabej kot delegat okrajskega zastopa in g. Kores. Narodni poslanec g. Žebot je obrazložil, koliko se je do sedaj in se že bo v bodoče storilo za most od strani okrajskega zastopa. Na prošnjo oblastnega odbora in okrajskega zastopa se je izposlovalo od države tudi železno konstrukcijo za most, katera se naroči pri prihodnji naročitvi reparacij. Gospodje so ponovno pokazali svojo naklonjenost in nam obljudili nadaljnjo pomoč. Izvolil se je tudi ožji odbor, kateri bo v najkrajšem času pričel z nabiralno akcijo v lesu in v denarnih prispevkih. G. sreskemu poglavaruju in gg. poslancem se zahvaljujemo za njihov poset in jih še prosimo nadaljnje pomoći. Obračamo pa se tudi na prebivalstvo prizadetih občin s prošnjo, da nam ne bodo zaprti vrata, kadar pridemo trkat, kaj-

ti gradnja mosta je sedaj odvisna samo od dobre volje ljudstva. Če ljudstvo ne bo nič storilo, tedaj nam se veda tudi oblasti odtegnejo svojo roko. Torej z železno in vtrajno voljo na delo!

Slovenskemu ženstvu! Žene in dekleta, ne pozabimo, da svobodomiselnem časopisu še vedno na najgrši način blati voditelja slovenskega naroda, ministrskega predsednika g. dr. Antona Korošca. Kdor pa sramoti našega voditelja, žali ves slovenski narod. Napovedale smo liberalnemu časopisu boj. Če pa hočemo, da bo naš boj kronan z uspehom, je treba, da podpiramo pri svojih nabavkih le samo naše ljudi, v drugi vrsti tiste, ki ne podpirajo Žerjavovih listov. Bodimo odločne v tem boju! Zanesimo smisel za ta boj v vsako hišo! V neki župniji na Gorenjskem so se zbrale žene in dekleta in se posvetovale, kako bi uspešneje vršile boj proti svobodomiselnemu tisku. Ugotovile so, da je v celi župniji le en sam liberalen časopis. Sklenile so, da ne odnehajo, preden ne izgine tudi ta, ki dela sramoto celi župniji. Žene in dekleta, ki nam je mar čast slovenskega naroda in se zavedamo, kaj pomeni za slovenski narod dr. Korošec, naj nam bodo v vzgled te Gorenjke in storimo tudi me tako in sicer takoj!

Nevarno je obolel gospod poslanec Andrej Bedjanič.

Pogreb rajnega Štefana Radiča v nedeljo, dne 12. avgusta 1928 je zbral v Zagrebu hrvatski narod. Listi poročajo, da je pokropilo Radičovo krsto 150.000 ljudi. Pogrebne svečanosti so pričele ob 10. uri predpoldne z nagovori. Kot prvi je govoril podpredsednik Seljačke stranke g. dr. Maček, drugi Pribičevič in tretji dalmatinski prvak g. dr. Trumbič. Za temi je še nastopilo kakih 15 govornikov. Pogrebne svečanosti, ki so trajale od 10. ure predpoldne pa do 4. ure popoldne, je vodil zagrebški nadškof g. dr. Bauer. Pogreb se je vršil mirno. Časopisje poroča, da bo Radičev politični naslednik g. dr. Maček.

Predstojništvo kapucinskega samostana Studenci pri Marlboro razglaša: Vsem č. gg. župnikom in staršem na znanje! Ker so se začeli pridno oglašati č. gospodje župniki in starši, naj bi mi sprejeli v naš zavod dijake v prihodnjem šolskem letu, javi predstojništvo, da ne more sprejeti nobenih novih dijakov. In to radi pomanjkanja prostorov, še bolj pa, ker ni gmotnih sredstev. Od prejšnjih dijakov, ki so bili že lani v zavodu, bodo sprejeti samo najpridnejši in ki so se lani dostojo obnašali. Drugi niti naj ne prosijo več.

Obesil se je v jetnišnici maribors-

kega okrožnega sodišča v nedeljo, dne 12. avgusta, zjutraj 34letni pekovski pomočnik Rudolf Zagoršek, ki je bil obsojen na dalje časa radi tativine.

Požar v Vurbergu. Žadnjo soboto, dne 11. t. m., je iz Pohorja sem prišel blagodejni dež, ki je namakal našo suho zemljico. Nič kaj hudega slušteč, začne naenkrat močno grometi ter udari strela v hišo vdově Ivane Horvat v Krčevini in ji je gospodarski del poslopja pogorel, samo stanovanje se je še ohranilo. Komaj se je rešila živina, ena svinja je zgorela, druge so pa ožgane. Zgorela je tudi vsa krma za živino. Obžalovanja vredna družina, ker je sedaj že strela hišo drugič užgal. Žalostno je pa še tudi to, da se ob takih nesrečah še dobijo ljudje, ki, namesto da bi gasili, še ne ločijo med tem, kar je moje in tvoje. Ubogi družini boste pač treba priskočiti na pomoč, torej usmiljena srca, odprite roke!

Požar. Iz Marenberga poročajo: Na Ignacijevo, dne 31. julija, proti večeru je nastal ogenj pri posestniku Avgustu Brezovnik, p. d. Gerold, pri Sv. Janezu. Pogorela so vsa gospodarska poslopja z vsem imetjem, živežem in opravo, rešili so le živino in neke malenkosti. Goreti je začelo suho žitno snopje v kozolcu, v nekaj minutah pa so bila vsa poslopja v ognju. Dasi so prihiteli sosedje in tudi ognjegasci iz trga na pomoč, ni bilo mogoče požara pogasiti vsled pomanjkanja vode. Pomilovanja vredna je družina, ki je v nekaj trenutkih zgubila vse. Je to oni Gerold, česar nekdanji prednik Marko Gerold je leta 1721 na lastne stroške dal na svojem posestvu postaviti v čast sv. Janezu Nepomučanu zaprto kapelo za sto ljudi. To kapelo so leta 1729 razdrli in mesto nje postavili sedanjo veliko cerkev. Bilo je takrat veleposestvo, od katerega so danes razven pravega Gerolda še tri druga: Gornji Gerold, Geroldova koča in Puščavnik. Dasi je še vedno lep kos posestva, vendar kaj pomaga danes to, ako zadene človeka taka nesreča? V začetku julija je bila toča in naliv, sedaj pažar. Davki so hudi, posli in delavci dragi, denar pa se le težko dobi. Sedaj pa bi bilo treba staviti novo hišo, nova gospodarska poslopja, naročiti novo opravo, živež in obleko. — Neka zadava ne sme ostati nemalenjena. Pri omenjenem požaru bi bila kmalu postala žrtev plamena tudi velika cerkev. Ni mnogo manjkalno, pa bi se bila vneta lesena strela. Ta dogodek je dovolj resen opomin, naj se cerkev krije z drugačnim materialom in ne z macesnovimi dešicami, z materialom, ki nudi varnost ne samo proti viharju, temveč tudi proti ognju. Letos se bode težko

nadaljevalo s kritjem cerkve, ker bo do sosedje morali pomagati ponesrečenemu posestniku!

Utopljenec v Trbonjah. V Trbonjah so našli železniški delavci dne 10. t. m. moškega neznanega utopljenca srednjih let, ki ga je Drava vrgla na suhò. Najbrž je nekdaj iz Avstrije, ker so našli pri njem avstrijske šilinge. Občina Trbonje ga je dala na domačem pokopališču primerno pokopati dne 11. t. m.

Brez sleda je izginila pred 14 dnevi 10 let stará deklica Terezija Lupša. Prosi se dotičnika, kateri ve, kje se nahaja izgubljena deklica, naj to nemudoma sporoči njenemu varuhu Alojzu Lupša, Sovjak, pošta Sv. Jurij ob Ščavnici.

Nesrečna Slovenska krajina. Tako hudo Slovenska krajina že dolgo ni bila udarjena ko to poletje. Zgornji del od Murske Sobote naprej je trikrat obiskala toča, ki je ponekod uničila sploh vse pridelke in je celo travo zabila v zemljo. Ob prvi priliki je toča uničila žitna polja, drugič vignograde, tretjikrat pa vse ostale pridelke. Zadnja je bila tako silna, da je razbilna na strehah opeko. Kraji, katere je obiskala, nudijo žalostno sliko. Vse je opustošeno. Ne boste ne koruze, ne krompirja, ne prosa, ne ajde — uničeno je sploh vse. Sadja seveda tudi ne bo, ravnotako tudi ne grozdja. Kako si bo ljudstvo pomagalo, ve samo Bog. Vočigled tako strašnim nesrečam se ga je polastil obup, kar ni nikakor čudno. Saj ima pred seboj celo leto in je brez živeža. Merodajne oblasti sicer storijo, kar je v njihovi moči, toda vse to za odpravljenje bede ne bo zadostovalo.

Dve novi sodišči v Slovenski krajini. Kakor se doznavata, je dne 2. avgusta narodna skupščina sprejela predlog vlade, da dobi Murska Sobota okrožno sodišče, Gornja Lendava pa okrajno sodišče. Slovenska krajina se je za ti dve sodišči mnogo borila, ker sta ji zelo potrebeni, zato je vse prebivalstvo sklepa narodne skupščine zelo veselo.

Razno od Sv. Miklavža pri Ormožu V soboto zvečer okrog 9. ure je na severni strani razsvetlil črno, oblačno noč rudeč plamen. V stolpu so se takoj oglasili zvonovi, ki so spravili na noge vso okolico. Takoj se je oglasila tudi gasilska tropentna. Vse je mislilo da gori v bližini, kmalu pa se je pokazalo, da je požar izven domačega fatre. Zgorelo je veliko gospodarsko poslopje v Presiki. Dotičnemu kmetu je tudi lani pogorela hiša. Letos si je sezidal novo poslopje, ki je bilo šele nekako pred dvema tednoma dogotovljeno, a sedaj ga je požar uničil. Škoda je tem bolj občutna, ker je s poslopjem vred zgorelo več sto križev žita. Nesreča je vzbudila splošno sočutje. — V četrtek dopoldne okrog 10. ure se je prikazalo nad Sv. Miklavžem devet zrakoplovov. Leteli so proti severu. V ta kraj tudi zrakoplov malokedaj zablodi, zato je vzbudilo toliko zrakoplovov tem več občudovanja. — Stene stare šole, ki služi včini učiteljstva za stanovanje, so za-

Vsaka slovenska hiša naj ima novo barvano Slomškovo sliko!

Naročajo se pri upravi „Našega doma“ v Mariboru, Aleksandrova cesta štev. 6/1.

čele zadnji čas popuščati. Da bi se preprečila kaka morebitna nesreča, je krajni šolski svet dal dve najslabiši steni razdreti in zidati novi. Steni sta že gotovi in v nekaj dneh bo soba spet pripravna za stanovanje. Samo to je škoda, da nima krajni šolski svet toliko denarja na razpolago, da bi dal celo stavbo popraviti, kajti čez nekaj časa bo treba tudi ostali del po pravljati. — Sledovi toče, ki je pada na dne 29. m. m., se nekoliko pozna. Najbolj je trpela oklica Jeruzalema, Vinski vrh in Strmec. Ako pa pozneje ne bo kake druge nesreče, še lahko kljub temu pričakujemo zelo dobro trgatev. Tako rodni vinogradi že dolgo niso kot letos in ker je vreme ugodno, bo gotovo tudi vino zelo dobro.

Nepoznan utopljenec. V soboto, 11. t. m., so potegnili iz Save na Logu pri Sevnici ob Savi truplo 30—40 let starega moškega. Utopljenec je bil oblečen v boljšo rujavovo obleko. Pri njem so našli listnico z 90 dinarji in s svinčnikom pisano pismo, na katerem se je dal ugotoviti naslov: Kati Alič, Lovački Rog, Zagreb, Ilica 14. Neznanega utopljenca so pokopali na Logu pri Sevnici.

UMOR NOVOIZVOLJENEGA PRED- SEDNIKA MEHIKE IN »JUTRO«.

Kakor že znano, je bil pred tedni ustreljen novoizvoljeni predsednik Mehike general Obregon.

»Jutro« in sploh celotno dr. Žerjavovo časopisje je objavljalo z veliko naslado, da so umora krivi mehikanski katoličani. V »Jutru« je stalno črno na belem, da je morilec klerikalec in ga je pregovorila k umoru neka 20 letna nuna. Morilec je bil pred zločinom pri spovedi, dobil odvezo, je bil obhajan itd. Duhovnik, ki mu je podelil sv. zakramente, je sokriv tega umora in mora skloniti svoje življene pod meč smrti. Tako in enako je blatilo »Jutro« dnevno mehikanske mučeniške katoličane. Resno časopisje je bilo že koj po umoru mnenja, da je dosedanji predsednik znani krovok Calles za umorom generala Obregona. Čujte in strmite: celo »Jutro« od 14. avgusta poroča, da je vodstvo kmetske stranke, katero je bilo v rokah Obregona, obdolžilo vodstvo delavske stranke, da je to vzrok umora.

Voditelja delavske stranke, dosedanji delavski minister in Celestino Gasca, direktor vojaškega dobavljanja, sta odložila svoji mesti in izginala neznano kam. Policia tudi jasno izjavlja, da ima v rokah nepobitne dokaze, da so krivi na umoru delavski voditelji in seve tudi — Calles. — Z omenjenim poročilom se je udarilo »Jutro« presneto hudo samo sebe po zobeh, a vendar ne najde niti ene besede v obrambo nedolžnih mehikanskih katoličanov, katere je oklevetalo na zločinski način.

Zrte ognjenikov. Okrog znanega otoka Java je vse polno otokov, ki so vulkanskega izvora in na katerih so ognjeniki, ki so zahtevali zadnja

leta na tisoče ter tisoče smrtnih človeških žrtev. Iz mesta Batavia na Javi poročajo, da je na otoku Paloe ognjenik Rokastinde. Ta ognjenik je začel te dni bruhati gorečo lavo v takih množinah, da je uničila 2000 ljudi, nad 1000 pa je ranjenih. V bližini zgoraj omenjenega otoka je tudi otok Flores, ki je zelo gorat in močno vulkanski Številna ognjeniška jezera na njem govorijo o nekdanjih izbruhih in se še danes kadi iz nekaterih žrel. Na tem otoku so začeli te dni bruhati razni ognjeniki z vso silo. Poročil o obsegu te nesreče še ni, ker Indija in kulturni otok Java so pač za Evropo zelo daleč. Ognjenik Krakatau, ki je tudi tamkaj, je usmrtil dne 27. avgusta 1883 40.000 ljudi. Ob koncu maja 1919 je uničil ognjenik Kloet 30 vasi in 5000 človeških življenj. Ognjenika Mao in Vonozor na Javi sta delovala v maju 1923 in drugi v novembri 1924. Prebivalstvo teh zelo rodovitnih in gosto obljudenih otokov je v neprestani smrtni nevarnosti.

Raziskovanje južnega tečaja. Južni tečaj ni daleč tako težko dostopen kakor severni. Na južnem tečaju so že bili razni raziskovalci. Na južnem tečaju ni plavajočega ledu, ampak oledenela trdna zemlja. Po ponesrečenem najnovejšem raziskovanju se tečaja pod vodstvom Italijanov bodo odpotovale v kratkem na južni tečaj tri ekspedicije: Eno bo vodil bivši angleški mornariški častnik Douglas Jeffries, drugo znani prekooceanski letalec Byrd, tretjo pa letalec Wilkins. Najmočnejša bo Byrdova ekspedicija, ki bo štela 60 mož ter bodo imela tri letala. Na oledenelem ozemlju bo ostala dve leti. Priprave za to se vršijo že več mesecov. Stroški so proračunani na 500.000 dolarjev. Vse tri ekspedicije bodo šle po različnih potih.

Marioborska porota. Za letošnje jesporotno zasedanje so bili izžrebani kot glavni porotniki: posestniki: Godec Slavko, Rudeči breg; Fosnarič Lorenc, Velika Varnica; Babošek M., Lomanšček; Krajnc Janez, Sv. Trojica v Slov. gor.; Holc Matija, Stara gora; Fekonja Matija, Zgornji Porčič; Fr. Knupič, Zgornji Gasteraj; Kralj M., Prevalje; Vilčnik Franc, Zgornji Duplak; Vraber Franc, Kapla; Pušenjak Ivan, Cezanjevc; Ribič Anton v Dobrenju; Kolarič Josip, Rogoznica; Orešnik Peter, Jastrebc; Klemenčič Jakob, Ivanjci; Čebular Franc, Gorinja Pristava; Kraner Jožef, Ščavnica; Kobolt Matevž, Pernice; Spindler Lovro, Moravci; Matjašič Janez, Dolinci; Majcenovič Miha, Šomart; Mohorič Anton, Ptuj; Škofič Franc, Zg. Duplek; Kramberger Lovrenc, Ciglence; Raus Matija, Črenšovci; Šiker Ivan, Polička vas; Ferk Gašper, Sveti Janez; Kolenko Ivan, Črenšovci; Brumen Mihael, Sv. Martin pri Vurbergu; Ivančič Andrej, Lahonci; Megličar Franc, Zgornja Hajdina; Martin Fras, Flekušek (Spodnji Jakobski dol); posestniki in župani: Kotnik J., Rogoza; Ploj Anton, Spodnja Velka; Hausler Jožef, Orehovci; Prejac Kon-

rad, Podgorci. Nadomestni porotniki: Volčič Jožef, mizar; Benčina Leopold, tovarnar kartonaže; Fabjančič Dominik, krojaški mojster; Golec Josip, gostilničar; Kovačič Ivan, trgovac; Jan Ignac, urar; Mislej Jožef, pek; Korman Franc, trgovac in Rado Lenart, trgovac, vsi v Mariboru.

Zobozdravnik dr. Vinko Brenčič v Ptuju, Panonska ulica št. 9-I, ne ordinira do dne 27. avgusta 1928. — Od 27. avgusta dalje ordinira v Slomškovi ulici št. 15, zraven okrajskega glavarstva, v prostorih bivše odvetniške pisanice dr. Tomaža Horvata. 979

Poročila SLS.

Na shodu SLS pri Sv. Petru niže Maribora v nedeljo, dne 5. avgusta, so naši somišljeniki sklenili sledeče: »Našemu voditelju g. dr. Antonu Korošcu in celiemu Jugoslovanskemu klubu izrekamo popolno zaupanje. Najstrožje pa obsojamo klevetno pisanje nasprotnih časopisov, ki blatijo in sramotijo našega voditelja g. dr. Antona Korošca. Zato sklenemo, da se bomo skrbno izogibali onih hiš, katere imajo naročene liste »Jutro«, »Domovino« ali pa »Kmetijski list«.«

Majšperg-Pragersko. Na »Jutrove« nesramnosti odgovarja odbor tukajšnje krajevne organizacije po sklepnu seje z dne 5. t. m. z živahno agitacijo za naše časopisje ter nasprotno proti »Jutru« in »Domovini«. V javnih lokalih bomo zahtevali naš časopis, a onih lokalov, kjer imajo nam nasprotne čopise, se bomo izogibali.

Krajevna organizacija SLS za župnijo Sv. Križ pri Ljutomeru obsoja z vso odločnostjo nesramno pisavo liberalnih listov zoper g. dr. Korošeca ter izrazi po svojih zaupnikih enoglasno svoje popolno zaupanje g. dr. Antonu Korošcu in SLS.

Občinski odbor Lancova vas (srez Ptuj) je na svoji zadnji seji sprejel resolucijo, v kateri najostreje obsoja nesramno in žaljivo pisavo »Jutra«.

Odborniki in zaupniki krajevne organizacije SLS na Ljubnem so dne 5. t. m., zbrani na svoji seji, sklenili sledečo resolucijo: »Odločno obsojamo zločinsko pisanje »Jutra«, »Domovine« in drugih demokratskih listov zoper predstavnika slovenskega naroda g. dr. Antona Korošca, katemu izrekamo svojo polno zaupanje in udanost. Obenem sklenemo odločno nastopati proti omenjenemu časopisu in poučiti somišljenike, da ne bodo podpirali trgovce in gostilničarje, naročnike protiverskega časopisa.«

Javni ljudski shod SLS v Laškem. V nedeljo, dne 19. t. m., takoj po prvi sv. maši ob pol osmih bo javni ljudski shod SLS na Glavnem trgu v Laškem. Govorili bodo minister n. r. in naš narodni poslanec g. dr. Andrej Gosar, narodni poslanec g. Franjo Žebot in drugi.

Listnica uredništva.

Današnja številka »Slovenskega Gospodarja« je izšla v četrttek, dne 16. avgusta 1928. Radi Velike Gospojnice v sredo, dne 15. avgusta, je moral biti ta številka pripravljena za

tisk že v torek, dne 14. avgusta. Sredina pošta ni prišla tokrat v poštev radi praznika. Vse zamujeno pride na vrsto prihodnjič. — **Mozirje:** Ne spada v časopis. — **Osluševci:** Preveč osebno. Prizadeti bi nam naptirl sodno postopanje. — **Slovenjgradič:** O okrožni prireditvi koroškega orlovskega okrožja prinaša ta številka celi članek. Drugi dopis o isti zadevi je odveč. — **Vurberg:** Osebni napad, ki ne spada v javnost.

NAŠA DRUŠTVA

Občni zbor Stavbenega društva za zidanje Mladinskega doma Maribor se vrši vsako leto na Malo Gospojnico, dne 8. septembra, za katerega da ministrstvo železnic polovično vožnjo. Vsi člani, ki plačujejo letno 10 Din, naj pridejo v obilnem številu do 10. ure dopoldne v Omladinski dom v Mariboru, Cvetlična ulica 28. Ker se bodo tudi pravila nekoliko spremenila, prosi odbor, da bo udeležba številna. Vsi božjepotniki ter udeleženci občnega zbora naj dajo v vstopni postaji žigosati karto ter jo ohranijo za nazaj. Izkaznice za polovično vožnjo dobijo samo člani tega društva v Omladinskem domu pri društvem tajniku.

Romarski izlet. V nedeljo, dne 26. avgusta, priredijo vsa prosvetna društva župnije Matere milosti v Mariboru običajni letni romarski izlet na Ptujsko goro pod vodstvom Katoliške Omladine, ki ima tudi občni zbor. Odhod iz mesta ob 5. uri zjutraj. Po prihodu na Goro bodeta dve tih sv. maši, nato govor s slovesno sv. mašo. Po cerkveni pobožnosti pa bodo nastopili različni govorniki. — Popoldne ob dveh občnih zbor Katoliške Omladine, ob treh pa sklepni govor z litanijami. Polovična vožnja je že dovoljena. Izkaznice za polovično vožnjo se dobijo vsak dan Cvetlična ulica 28, v Omladinskem domu, od 9. do 10. ure dopoldne. K obilni udeležbi vabi pripravljalni odbor.

Prosvetnim in drugim katoliškim društvom! Katoliško slovensko izobraževalno društvo v Studencih pri Mariboru prosi vsa gori navedena društva, da se udeležijo s svojim članstvom in zastavami proslave 25-letnice obstoja tega društva, ki se vrši v nedeljo, dne 2. septembra t. l. Zaprošena je polovična vožnja na vseh progah ljubljanske železniške direkcije. Končna izstopna postaja je Maribor. Pomagajte nam proslaviti našo 25letnico boja, ki ga bijemo ob severni meji naše Slovenije za krščansko, prosvetno in slovensko kulturo. Vsi zavedni Slovenci na to proslavo! Prireditev se vrši ob vsakem vremenu. Na svodenje, Vam kličemo borci severne meje Slovenije v nedeljo, dne 2. septembra v Studencih pri Mariboru. — Pripravljalni odbor.

Sv. Martin pri Vurbergu. Pod milim nebom, pred cerkvijo sv. Martina se bo vpričarjala v nedeljo, dne 19. t. m., popoldne po večernicah krasna žaloigra »Žrtev spovedne molčenosti«. Opozarjam na predprodajo vstopnic. Kakor običajno, se radi prevelikih težav pri sceneriji igra ne bo ponavljala.

Grušova pri Sv. Petru niže Maribora. Orlovska odsek v Grušovi priredi v nedeljo, 19. t. m., pri g. Maksu Damiš lepo in zanimivo igro »Mlinar in njegova hči«. Začetek ob dveh popoldan. Igra se v nedeljo, dne 26. t. m., pri Sv. Marjeti ob Pesnici ponovni. Bog živi!

Sv. Rupert v Slov. gor. V nedeljo, dne 26. avgusta bo pri nas velika orlovska prireditve. Dopoldne po sv. maši pred cerkvijo slavnostno zborovanje v proslavo 700letnice lavantinske škofije. Popoldne po včernicah pa bo javna telovadba. Sodeluje celi dan godba. Bog živi!

Sv. Barbara v Slov. gor. Tukajšnje bralno društvo priredi v nedeljo, dne 26. t. m., v gostilni Kirbiš srečolov, kateri ima čez 300 krasnih dobitkov.

Vransko. Orlovska odsek na Vranskem priredi v nedeljo, dne 19. t. m., na Hrašanovem dvorišču orlovskega tabora. Minulo je že sedem let, odkar so naši Orli zadnjič javno nastopili. Zato je zanimanje tem večje, ker nas posetijo tudi sosedni odseki. Po javni telovadbi bo zabava na prireditvenem prostoru. Prijatelji, na veselo svodenje!

Gornja Ponikva. Na splošno željo se ponovi v nedeljo, dne 19. t. m., ob treh popoldne igra »Miklova Zala«. Pridite, ne boste vam žal!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Šmarsko-rogaško orlovske okrožje priredi svoj velik javni nastop pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini v nedeljo, dne 9. septembra t. l. Spet se bo zbral cvet orlovske mladine, da pokaže širši javnosti svoje ideje. Opominjam pa, da bo ta prireditve celodnevna, pri kateri sodeluje godba dravske divizijske oblasti iz Ljubljane.

Viničarski vestnik.

Viničarski tabor v nedeljo dne 12. avgusta na Gorici pri Sv. Petru niže Maribora je uprav najlepše uspel. Udeležilo se ga je okrog 300 viničarjev in viničark od blizu in daleč. Po službi božji se je vršilo taborško zborovanje zunaj cerkvice, kateremu je predsedoval naš agilni tajnik viničarske organizacije pri Sv. Petru, tov. Joško Duh. Takoj po otvoritvi in pozdravu je med drugim prečital brzjavni pozdrav narodnega poslanca g. Žebota iz Beograda. Pozdravili so v imenu načelstva centrale Strokovne zveze viničarjev v Ljutomeru tov. Rozman, za centralo Krekove mladine in Jugoslovensko strokovno zvezo v Ljubljani tov. Ludovik Duh. Na podlagi stvarnih in dobro pripravljenih poročil tov. Jože Košnika, Peter Rozmana in Andrej Semeniča, katere so navzoči z navdušenim odobravanjem vzeli na znanje, se je sprejela v celoti naslednja resolucija: »Zbrani viničarji na taboru dne 12. avgusta na Gorici v Št. Petru niže Maribora ugotavljamo sledeče: 1. Viničarji smo najstarejši delavski stan, smo pravzaprav kmetovalci na tuji zemlji, ker se v glavnem pečamo pred vsem z vinogradništvom, smo kot taki tudi glavni činitelj vinogradništva. Po skoraj tisočletni tradiciji viničarskega stanu na tej zemlji smatramo isto za svojo, čeprav s tem še nikomur ne odrekamo lastninske pravice. Zahtevamo pa in hočemo, da se nas prizna enakovredne z vsemi drugimi stanovi bodisi v gospodarskem, kakor tudi v političnem in kulturnem oziru. 2. Viničarji pričakujemo boljšo bodočnost le po strumni naši krščanski Strokovni zvezi viničarjev. Le po njej nam je dana vsa možnost, združiti naše sile, se uveljaviti in tako gospodarsko dvigniti naš

viničarski stan. Glavna pridobitev naše organizacije je novi viničarski red, katerega vse pozdravljamo. Zahtevamo, da se istega dosledno izvaja, tako da pridejo vse ugodnosti za viničarje po novem viničarskem redu še dodatno k že obstoječim službenim pogojem v poštev. Zahtevamo raztegnitev bolniškega in nezgodnega zavarovanja na viničarje. Z organizacijo moramo izvesti v človeško družbo praktično krščanstvo in po njem vse pravice in dolžnosti, katere je obvezan tako delodajalec kakor tudi deložalec. Le samo krščanski socijalizem je rešitev vsega delovnega ljudstva, s katerim se mi viničarji izrekamo solidarne. Odločno pa odklanjamo vsako drugo, posebno pa še rdečo socialistično organizacijo in vsako njeno vmešavanje v našo Strokovno zvezo viničarjev. Storili bomo, da se naša organizacija razširi v vse kraje in na vse viničarje. 3. Da bomo viničarji mogli uspešno slediti razvoju našega pokreta, kakor tudi nalogam naše organizacije v dobrobit viničarskega stanu, hočemo z vsemi silami in sredstvi pospeševati med našimi člani kakor med mladino splošno in strokovno izobrazbo. Možnost tega je za viničarje in viničarke le v Strokovni zvezi viničarjev, za mladino pa v naši mladenski organizaciji Krekovi mladini. Ob zaključku zborovanja je ravno zazvonilo opoldan in so vsi zborovalci tabora dvignili roke in duha k srčni molitvi, naša Gorska Mati božja blagoslovila naše delo in uspehe. Nato so se zborovalci razšli na svoje domove vsi zadovoljni in samozavestni do svojega stanu in do organizacije, zavedajoč se, da smo v okolici mariborski storili s tem taborom zopet en velik korak naprej v našem pokretu. Saj se je ob tej priliki na željo viničarjev iz Jarenine, Št. Ilja, Sv. Marjeti ob Pesnici, Sv. Jurija in Sv. Jakoba v Slov. gor. sklenilo ustaviti kar pet novih skupin. Živeli vsi pošteni in zavedni viničarji!

ZARAZVEDRILO

Rešitev ugank. Ako bodo prišli ptiči in zrno pozobali, ne bo nič prišlo iz zemlje. Ako pa ne bodo prišli, bo prišlo. — Bolje je voda z vinom, ker će vinu prilješ vode, je slabše!

Nove uganke: Kdo je najbogatejši kmet? — Katere duše nimajo življenja? — Kdo brez škode poči?

Franček-pijanček in zdravnik. — Zdravnik: »Koliko pa ti popiješ na leto?« — Franček: »Kakih 600 do 700 litrov vina.« — Zdravnik: »Nesrečen človek, to te mora uničiti!« — Franček: »O ne! Saj ne plačam niti polovico, ga dobim zastonj, ali pa pozabim plačati!«

Povsod kregan. Sodnik tatu: »Zakaj ste ukradli blago, denarja pa niste ukradli?« — Obtoženec: »No, zdaj pa še vi, gospod sodnik! Saj me je že žena dovolj kregala zaradi tega!«

Umetno gnojilo. Agent je prišel k kmetu in mu ponujal umetno gnojilo. Kmet pa, ki je bil razumen gospodar, je dejal agentu: »Čujte, jaz posedujem fabriko in umetnike, ki mi delajo gnojilo!« — Agent se je zelo začudil. Gospodaren kmet pa ga je peljal v — hlev in mu pokazal celo vrsto živine in vzorno gnojišče.

Beračeva samohvala: »Jaz sem tako dobrega srca, za vsakega imam odprto roko!«

Tovariška pomoč Kapetan: »Ti moraš biti svojemu tovarišu dober drug. Recimo: Tvoj tovariš mora nastopiti službo, pa ni še jedel, niti osnažil puške. Kako bi mu pomagal?« — Vojak: »Jedel bi za njega, da lahko ta čas osnaži puško!«

Napačno razumel. Zdravnik je zmajeval nad bolnikom in dejal polglasno: »Zastonj, vse zastonj!« — A bolnik se je pa ves vesel okrenil k njemu, rekoč: »O, stokrat vam hvala, vi ste vendar edini zdravnik, ki zastonj zdravi!«

Sram jih je. Prvi: »Zakaj nosijo ženske take klobuke, da jim zakrivajo oči?« — Drugi: »Zato, ker jih je sram, ko imajo tako kratka krila.«

Baharija. Prvi kmet: »Prebito vreme! Še stelje in drv ne moremo praviti, tako dežuje!« — Drugi kmet: »O, pri nas pa je stelje, da se kar že gnoj dela iz nje in drv, da jih kar krimo!«

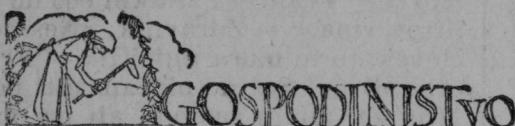
Muzikalni zakon. Prvi prijatelj: »No, ali je v tvojem zakonu harmonija?« — Drugi prijatelj: »Je, samo če jaz igram drugo vijolino!«

Nič ne stane! Učitelj je odgovarjal pisančevanje Frančku-pisančku: »Le poslušaj moj nasvet, saj to te nič ne stane!« — Franček: »Saj pa tudi nič ni vreden!«

Znamenja. Sinček: »Oče, zakaj ni maš nič las na glavi?« — Oče: »Veliko sem delal z glavo, mislil!« — Sinček: »In zakaj imaš ti kosmato brado?« — Oče: »Malo sem delal z brado, malo govoril!« — Sinček: »Sedaj pa vse razumem, zakaj ženskam ne raste brada in imajo dolge lase!«

Nova mamica. Vdovec je poročil že precej staro žensko in jo je predstavil svojim otrokom: »Tu vidite sedaj vašo novo mamico!« — Najmlajši jo je zelo nezaupno gledal. — Oče ga je pa vprašal: »Kaj tako čudno gledaš?« — Sinček: »Rekel si, da je nova mamica, pa tako stara izgleda!«

Pri zdravniku. Zdravnik: »Moje zdravljenje vam je tako pomagalo, da vi sploh niste več tisti človek, kot ste bili prej!« — Bolnik: »Res, gospod zdravnik, nisem več tisti! Prosim vas zato, da pošljete račun onemu od preje in ne meni!«

Ali naj pošiljamo naše hčere v gospodinjske šole in tečaje.

Področje kmečke gospodinje je veliko obsežnejše, kakor njene meščanske tovarišice. Od nje se ne zahteva samo, da zna vzorno voditi in upravljati gospodinjske posle, da je vešča vzgoje otrok, temveč mora posezati tudi v delo, ki spada v okrožje moža, kjer pa je uspeh največkrat odvisen ravno od njenega sodelovanja. Biti mora možu pomočnica in svetovalka pri upravljanju kmetije. Da si je naš narod svest dalekosežnega pomena dobre gospodinje, pričajo narodni

pregovori, kakor: »Dobra gospodinja podpira tri ogle pri hiši», ali: »Gospodinja znosi v predpasniku več iz gospodarstva, kakor more uvoziti mož s šestimi vozmi.«

Žena pa ni le upraviteljica gospodarskih dobrin, njeno stališče v družini je mnogo višje. Ona je središče, okrog katerega se zbira vsa družina, v njenih rokah leži poleg gospodarskega blagostanja tudi sreča domaćih. Zato pa mora biti njen duša napolnjena z dobroto, plemenitostjo in srčno blagostjo, da živi življenje samopozabe, življenje za druge.

Žena s takimi svojstvi ume napraviti svojim udoben in vabljiv domek, v katerega se s hrepnenjem vračajo po dnevnem delu, v katerem najdejo ženo, mater in gospodinjo, s katero vse razume in deli z njimi vse, kar se lahko o vsem razgovorijo, ki jih prinese dan dobrega in slabega.

Dom vzorne gospodinje je dom reda. Od dobre razdelitve dela je odvinsko, da se vsa dela smotreno in pravocasno izvršijo. Zato je pa treba, da napravi žena sporazumno z možem načrt in razdelitev opravil za drugi dan že na predvečer. Obenem določi tudi, kaj bo drugi dan kuhalo. Tako izostane brezplodno pohajkovanje, vsak ve za delo, ki mu ga je vršiti, in vsa opravila so ob pravem času storjena. Pri tem ostane še časek za odmor in razvedrilo, ki sta prav tako potrebna, kakor delo in hrana.

Pametna gospodinja ima tudi veliko umevanja in skrbnosti za pripravljanje vsakdanje hrane. Ne razmeta, a tudi ne skopari, ker ve, da je tečna prehrana nad vse važna za ohranitev telesnih moči in ljube zadovoljnosti v hiši. Pomagati si zna tudi, če se oglasi v hiši neljub gost, bolezen. S pripravljenjem zdrave, tečne hrane, s snažnostjo in vpoštevanjem higijenskih pravil, se mu skuša sicer izogniti, a če se kljub temu le pojavi, je ne najde nepripravljen. S pravo, krščanski ženi lastno nežnostjo ter iznajdljivostjo skuša olajšati bolniku mučno stanje, skrbi za pravočasno zdravniško pomoč ter je zdravniku desna roka s točnim in pozrtvovalnim izvrševanjem njegovih navodil in predpisov. Tako bi mogli še našteti kopico raznih dolžnosti in opravil, katerim mora biti vešča žena, če hoče biti dobra gospodinja.

Kako in kje si pa naj pridobi teh vednosti naša kmečka deklica, bodoča gospodinja?

Dom more malokedaj nuditi vsega. Često manjka za pouk potrebnega časa, često pa tudi znanja, če ni imela v dekliški dobi prilike, da bi se izobrazila. Tu vrše prevažno nalogo naše gospodinjske šole in gospodinjski tečaji.

Cela zasnova gospodinjske šole je v to usmerjena, da izvežba in jih u-sposobi, da bodo kdaj misleči gospodinje in skrbne matere. Vsi predpisi, dnevni in učni red na šoli so sredstva v dosegu tega cilja. Vsa dela na šoli, ki spadajo v področje kmetijskega gospodinjstva, opravljajo dekleta sama. S tem se priuče skrbeti za red in

snago hišnih prostorov, navadijo se pranja in ravnanja s perilom, krpjanja in šivanja, kuhanja in peke kruha. Urijo se tudi v ravnanju z mlekom, v izdelovanju sira in presnega masla. Vse to pa v načinu in obsegu, ki je za dotične krajevne razmere prikladen. Učenke zasledujejo tudi vsa praktična dela na polju ter opravljajo tekoča dela na vrtu in v kurnici, se vežbajo v konzerviranju sadja in povrtnin po raznih preizkušenih metodah. Ker je nezadostno razumevanje raznih opravil največkrat krivo, da naša žena ne pride iz dela in skribi ter jo storijo preobilni opravki pusto in čmerno, tako da zagreni s svojo nataknjenostjo še svoji družini življenje, se obrača na ta del še posebna pažnja. Učenke se opozarja in navaja, da opravljam dela tako, da ne trošijo nepotrebno moči in zdravja.

Praktična dela izpopolnjujejo teoretični pouk. Ta jih seznanjajo z redilno vrednostjo posameznih živil ter jim daje navodila za pravilno sestavljanje hrane. S tem, da računajo potroške za vsakdanjo hrano, spoznavajo razmerje med ceno in hranilno vrednostjo hrane, navadijo se štedljivosti in razmišljanja. — Poseben zapisnik vodijo tudi o lastnih izdatkih in prejemkih ter o tekočih praktičnih vajah v šoli.

Na verski podlagi temelječ vzgojenski pouk jih seznanja z dolžnostmi dobre matere in zajedno skrbi z religioznim za blažitev srca. Le ono dekle bo kdaj vzorna žena, ki si je v mladih letih prisvojila toliko srečnega bogastva, da bode lahko dajala od preobilja, ko bo zahtevalo življenje od nje velikodušja, srčnosti in požrtvovalnosti.

V šoli dobiva bodoča gospodinja še tudi teoretična in praktična navodila za postrežbo bolnikov in prvo pomoč v sili.

Ker si stavijo kmetijsko-gospodinjske šole in tečaji kot posebno nalogo, vzgojiti dobre kmečke gospodinje, se posveča gospodarskim panogam, kakor: živinoreji, poljedelstvu, mlekarstvu, knjigovodstvu, sadjarstvu itd., veliko pozornost. Vsestransko se jih navaja biti preudarne, računajoče gospodinje, ki si znajo v verskem položaju pomagati in zadeti pravo.

Pomen dobre gospodinjske šole je neprecenljiv, in starši, ki preskrbijo svoji hčerkki tako strokovno izobrazbo, so ji dali najboljšo doto, od katere bo uživala obresti vse življenje.

Loka pri Zidanem mostu. Ko so naša dekleta letos v proslavo 25letnice našega izobraževalnega društva in Marijine družbe nekaj točk tozadvenega sporeda — cerkvene pobožnosti s skupnim sv. obhajilom, izlet na Lisco — že prej izvršila, so sedaj v nedeljo, dne 12. t. m., slovesno zaključila desetedenski drž. kmetijsko-gospodinjski tečaj. Vseh 18 udeleženek je vstrajalo do konca in so po izjavi vodstva po letu pri nakopičenemu delu tečaj zelo redno obiskovale, kar bodi povedano v priznanje starišem kakor dekletom, da se zavedajo velike koristi vsaj začasne gospodinjske šole. Pridne v šoli in doma pri delu so večinoma nekaj kil zgubile. Razen teoretičnega pod-

učevanja vsak dan od 7. do 10. ure s predmeti: gospodinjstvo, vrtnartstvo, sadjarstvo, gospodinjsko računstvo s spisjem, vzgojevanje in zdravstvo, je bil posebno važen še praktični del pouka, ki se je raztezal na kuhu priprostih, toda izboljšanih kmečkih jedi, peko kruha in peciva, izdelovanje sira, čajnega masla in drugih mlečnih izdelkov, konserviranje sadja, šivanje v zvezni s prikrojevanjem in posnemanjem raznih krojev. Poleg tega so se učenke vadile v pospravljanju sob, v serviranju, pranju, likanju in krpanju perila. Zahvaljujemo se teda stariši najlepše za požrtvovalno ljubezen pri vsem podučevanju poleg primeroma neznatnih stroških gospema voditeljicama Hel. Kelhar-Černetovi in Mariji Dolžanovi; za vso drugo pomoč z veliko radovoljnostjo pa bodi iskrena zahvala tukajšnji kmetijski podružnici, občini, posojilnici in šolskemu vodstvu, kakor tudi posameznim domaćinom v Loki in še za posebno velik trud č. g. Al. Potrču in g. načelniku Janezu Novaku. Zahvaliti se moramo pa tudi, da je povzdignil sklepno slavnost s svojo navzočnostjo poleg drugih odličnih gostov sam g. oblastni predsednik dr. Natlačen iz Ljubljane. Kakor slišimo, se pripravljajo dekle za nadaljnjo proslavo 25letnice še z dvema igrami.

Vložen fižol v stročju. Zelen, prav skrbno osnažen fižol stehtajmo in operimo. Ko se je na rešetu odcedil, ga stresemo v skledo in polijemo s kropom. Temeljito premešanega denimo zopet na cedilnik, kjer naj ostane toliko časa, da se popolnoma ohladi. Za vsak kilogram fižola stehtajmo 16 dg soli. Fižol vkladamo trdno v položen lonec ali malo kadičko, in potresamo vmes odmerjeno sol. Na vrh denimo deščice in obtežimo s kamni. V slučaju, da ne pokrije v teku 24 ur fižola, izstopivša voda, prilijemo toliko čiste mrzle vode, da stoji čez fižol. Fižol pustimo tako v miru do Božiča. Smetane, ki se nabere na površju, ne odstranimo, če bi se voda osušila, jo znova prilijemo. Kadar smo začeli fižol rabiti, ga snažimo in čistimo kakor kislo zelje. Voda ga mora vedno pokrivati. Za kuhanje rabi nekaj več časa, kakor sveži. V loncu naj bo narahlo, ker se hitreje zmehča. Uporabljati ga moremo na vse načine, a najboljši je v prikuhi. — Stročji fižol pa lahko tudi sušimo. V ta namen vzamemo mlad fižol, ko ni zrnje še tako razvito. Fižol otrebimo, po dolgem prerežemo ter denemo v vrelo vodo, v kateri ga pustimo 5 minut. Nato ga odcedimo in razravnamo na rešeta, ali na lese, ter sušimo ob vročih dneh v senci na prostem, drugače pa na peči, ali v zmerno topli pečici. Suhega hranimo v tankih vrečicah na suhem in zračnem prostoru. Toda fižol naj ne bo toliko suh, da bi se lomil, ampak še upogljiv. Pred uporabo ga 12 ur prej namočimo. — Na isti način lahko posušimo tudi grah.

Sir imperial. Mleko, namenjeno za sir imperial, segrej na 65 stopinj C in ga pusti pri tej temperaturi pol ure. Nato ga postavi v mrzlo vodo ter ohladi na 28 stopinj C. Ohlajenemu pa dodaj okisovalca (navadno čisto kislo mleko), na 5 litrov en kozarec. Med vednim mešanjem prilivaj polagoma sirišče, katero si pol ure prej raztoplila v enem kozarcu sveže vode. Sirišče kupiš v drogeriji, za 5 litrov

mleka ga vzemi tri noževe konice. Sironišču dodaj tudi žličko soli. Še enkrat mleko temeljito premešaj, nato pa pokrij s prtom in pusti na mirnem prostoru stati 18 do 24 ur. Po tem času ga razreži z lesenim nožem in pospravi z zajemalko v čist prt, zavéži in obesi, da se sirotka odteka. Po osmih urah daj vse skupaj na mizo in obteži približno s 5 kg. Po nadaljnjih osmih urah ga deni v skledo, pridaj par žlic goste kisle smetane in soli po okusu ter prav dobro zgneti. Nato oblikuj majhne hlebček (približno 5 dkg težke). Užiten je imperial takoj, če ga pa zaviješ najprej v pergament in nato v staniol-papir, ostane dober osem dni.

Kapljice zoper slabost. Pest drobno zrezanega listja vinske rutice daj v steklenico in nalij toliko žganja, da bo pokrito ter postavi na solnčen prostor. Steklenico večkrat potresi. Črez teden dni precedi skozi čisto krpo in hrani v dobro zamašenih steklenici.

Kuhinjski šcurki so ostudna golažen, posebno v starejših hišah na deželi. Kjer se zaredijo, jih je težko odpraviti, ker imajo nebroj skrivališč, posebno ljubijo tople kotičke v kuhinjah. Ponoči pridejo iz svojih skrivališč ter si iščejo hrane. Proti temu ogabnemu mrčesu se priporoča sanga, posebno se morajo redno odstranljati vsi ostanki jedi, tudi je treba dobro očistiti škafe, v katerih pripravljamo krmo za svinje. Po noči, ko pride mrčes iz svojih skrivališč in si išče hrane, vzami metlo in ga pokončuj! V naslednjem pa hočemo našim gospodinjam opisati zelo prost in zanesljiv način pokončevanja šcurkov, o katerega zanesljivosti sem se pred kratkim prepričal. Zvezčer, predno greš spat, vzami gladek lavor ali kako drugo od znotraj gladko posodo, zmečkaj na dnu komad kuhanega krompirja in ga poškropi z navadnim sadnim kisom. Posodo postavi ob steno, po kateri se najraje sprehabajo šcurki, in jo pusti tamkaj čez noč. Prijeten duh krompirja in kisa privabi šcurke, ki se priplazijo od vseh strani v posodo. V posodo je lahko priti, ven pa ne morejo, ker gladke stene posode tega ne dopuščajo. Drugo jutro boš imela veselje nad uspešnim lovom. Skliči kurjo družino, ki se bo stepla za priboljšek. To je nasvet, ki te nič ne stane, je pa popolnoma zanesljiv. Želim, da bi ga gospodinje pridno uporabljale ter se rešile te neprijetne in ostudne nadloge!

Brzoparilnik »Vema«. Po dolgoletni izkušnji uporablja danes vsak napreden in štedljiv kmetovalec, kakor tudi vsaka gospodinja samo najboljše od najboljšega in to je brzoparilnik »Vema«, izborna priprava za vsako uporabo. Priporoča se nov izdelek brzoparilnikov »Vema« z bakrenim kotlom, ki imajo veliko daljšo živilensko dobo od počinkastih brzoparilnikov. Poleg tega imajo to prednost, da se lahko uporabljajo tudi kot žgalni kotli za žganjekuho in sicer na ta način, da se z malimi stroški nabavi kapa ter se jo na kotel pritrdi. Tudi za splošna druge dela so ti brzoparilniki sposobni, kot za kuhanje perila itd. Krma se v teh parilnikih samo pari in ne kuha in obdrži vsled tega

vse redilne snovi v sebi. Tudi je parjena krma zdravejša in tečnejša od kuhane. Uniči tudi vse v krmi nahajajoče se strupene glivice ter se zamoreagniti krompir in zaduhel oves pokladati živini brez škode za neno zdravje. Z ozirom na fini material ter dolgo živilensko dobo in večstransko uporabo je ta brzoparilnik »Vema« najcenejši, kar jih je v prometu. Izdeluje jih: Prva jugoslovanska izdelovalnica strojnih brzoparilnikov v Mariboru Maks Weiss, Trg Svobode št. 1.

Cene in sejmska poročila.

CENE TUJEMU DENARJU.

Zadnje dni se je dobilo na zagrebški borzi v valutah: t ameriški dolar za 56.10 Din.

Dne 16. avgusta pa v devizah:

100 avstrijskih šilingov za 8.0170 do 8.0470.
100 italijanskih lir za 296.60 do 298.60.
100 madžarskih pengov za 9.9247.

1 ameriški dolar za 56.83 do 57.03.

100 francoskih farnkov za 222.47.
100 nemških mark za 13.5525 do 13.5825.
100 čehoslovaških kron za 168.30 do 169.10.

SEJMI OD 15. AVGUSTA DO 1. SEPTEMBRA 1928.

16. avgusta: Mozirje, Oplotnica, Gornja Lendava (Prekmurje), Rakičan (Prekmurje) in Vuzenica.

17. avgusta: Šmarje pri Jelšah.

19. avgusta: Hodoš (Prekmurje).

21. avgusta: Dokležovje (Prekmurje).

24. avgusta: Laško, Sv. Duh (srez Ljutomer) Slov. Bistrica, Murska Sobota, Velenje in Rogatec.

25. avgusta: Loka pri Žusmu.

26. avgusta: Ljubno, Breg pri Ptiju.

28. avgusta: Dolnja Lendava (Prekmurje).

29. avgusta: Žalec, Poljčane, Muta, Sv. Tomaz (srez Ptuj) in Sv. Filip v Veračah.

31. avgusta: Konjice.

1. septembra: Št. Ilj pri Velenju.

Mariborsko sejmsko poročilo. Svinjski sejem dne 10. avgusta: Pripeljalo se je 234 svinj. Prodalo se je 146 komadov. Cene so bile sledeče: 5 do 6 tednov stari prašički 100 do 125 Din, 7 do 9 tednov stari 180 do 225 D, 3 do 4 meseci stari 350 do 440 Din, 5 do 6 mescev stari 460 do 500 Din, 10 mescev stari 500 do 560 Din, enoletni 1000 do 1300 Din. 1 kg žive teže 10 do 12.

Cene lesu in deželnim pridelkom. Ljubljana. Les: hrastova drva franko vagon nakladalna postaja po 15.5; zaključek 3 vagoni. Tendenca čvrsta. — Deželni pridelki: vse samo ponudbe, slovenske postaje, plačljivo v 30 dneh, dobava promptna. Pšenica baška nova 79—80, 2%, 290—295, pšenica za avgust 297.50 do 300, za september 300—302.50, moka starata 0 g blago franko Ljubljana, plačljivo po prejemu 520—525, moka nova 455 do 465, koruza 350—352.50, oves novi za avgust 265—270, ječmen baški 70—71 kg, novi rešetan, franko Ljubljana, plačljiv po prejemu po 325—327.50. Zaključeno 1 vagon koruze. Tendenca nespremenjena.

Gospodarska obvestila.

Stanje hmelja v Savinjski dolini. Žalec, dne 11. avgusta 1928. Padavine dne 2. in 6. t. m. so hmeljske nasade nekoliko osvežile in pospešujejo prehod cvetja v kobule. Posamezno se bode najhitreje dne 16., vobče pa dne 20. t. m. pričelo z obiranjem.

Nadejamo si, da bode pridelek prvo vrstne kakovosti. Vreme je zorenju kobul ugodno. Posamezni nakupovalci hmelja so že zglasili svoj prihod v Žalec.

Špitalič pri Konjicah. Žetev je končana. Pšenica v dolini je bila napadena od rje, v hribih je ostala zdrava. Žetveni donos je nekoliko bolji kakor lani, v boljih legah se je seme 12krat vrnilo. Vinogradi so v nizkih legah trpeli na slani in je trsje tamkaj slabo obloženo. Kjer slana vinogradov ni dosegla, je mnogo zaroda. Listje in grozdje je zdravo. Posebno zanimivo je to, da se letos žlahtne sorte bolje razvijajo kakor domači, tukaj zelo priljubljeni: javor. Letos sta celo burgundec in žlahtnina dobro nastavila. Ker že dve leti ni bilo skoro nič sadja in ne grozdja, pričakujemo že težko dobre trgatve, pa magari če bo tudi pridelek imel kaj več kisline. Zadnjih par let smo se vrgli zelo na živinorejo. Za letošnjo jesen pripravljamo premovanje rodovniške živine v okviru živnoredskega odseka. Ob tej priliki bo na prodaj nekaj mlade živine za pleme. Gojimo murbodenško pasmo, s katero smo zadovoljni.

*Najbolji prisporočitek
za hranjenje slabe zaostale
in zahirane živine je prijma
no.*

*Feržakovo olje za živino
nije dobi samo pri
M. Feržaku
Zagreb, Gundulićeva 11.*

Gospodom pri hmeljarskem društvu v Žalcu.

Ker se mi je v nedeljo na skupščini Hmeljarskega društva zabranilo govoriti, in to brez vzroka, samo vsled strahu, da se članom Vaše delovanje — oziroma nedelovanje — ne pokaže v pravi luči, sem prisiljen tem potom ugotoviti sledeče:

Vse Vaše delo zadnjih let je obstojalo v glavnem iz pošiljanja raznih poročil in plakatov. Vse druge Vaše akcije so bile le navidezne, začete ali nepripravljene, prepozne, v neizpeljivi obliki ter s tem že vnaprej obsojene na neuspeh. Vam seveda to ni bilo mar, samo da ste lahko udrihali po Vam neljubih političnih nasprotnikih, češ: nočejo nam ugoditi, poznačo nas samo pri davkih itd. itd. Da ste zahtevali nemogoče stvari, saj tega hmeljarji ne bodo vedeli. Kaj zato, če s takimi neresnimi, nasprotojujočimi predlogi trpi ugled Hmeljarskega društva in hmeljarjev! Kaj zato, če, sodeč po teh predlogih, smatrajo vsi odločajoči gospodarski krogi v državi Hmeljarsko društvo za Slovenijo kot neresno, brezpomembno organizacijo, samo da se lahko demagoško hujška. Včasih se celo zdi, kot da bi gotovi gospodje celo ne želeli močne in vplivne hmeljarske organizacije!

Vsa krivda glede polovične vožnje obiralcem hmelja leži, gospodje, le edino na Vas, ker se niste spomnili,

niste znali ali pa celo niste hoteli se pravočasno pobrigati za to. Skrben hmeljar si ne išče drogov takrat, ko jih že rastlina sama išče. Preskrbi jih poprej, ker pozneje jih dobi ali tudi ne dobi.

Društveni zakon pravi, da se mora overovljen zapisnik ob enem s pravili tekom treh dni poslati na oblast. Mi imamo od občnega zbora že 7 tednov in Vi še tega niste, ali vsaj ne pravilno izvršili. Lepo ogledalo naglice!

Na Vaš napad, češ, da smo tisti krivi, kateri Vas nismo pravočasno obvestili, oziroma na to opozorili, dočim ste prej vsak neljub Vam predlog, nasvet, kritiko ali prezrli ali pa ironično zavračevali, češ, to je od mladih, enoletnih, neizkušenih itd. hmeljarjev.

Za danes samo še sledče: Gospodje, če niste zmožni Vi, ki imate za to zaupanje in odgovornost, voditi in braniti koristi Hmeljarskega društva in hmeljarjev, potem pa odstope in mislim, da je to največja usluga, katero lahko storite hmeljarsku in hmeljarjem!

Franc Turnšek, Polzela.

DOPISI

Šikole pri Pragerskem. Naše gasilno društvo je dne 29. julija t. l. praznovalo 35letnico svojega obstoja ob priliku blagoslovilja prve nove motorne brizgalne ptujske okolice. Brizgalni sta kumovala zakonska veleposestnika gg. Jernej in Ivana Lenartova iz Strgonice, kojima tem potom gasilno društvo daje iskreno in prisrčno zahvalo za izkazani pristop in naklonjeni izdatni prispevki, kakor tudi vlč. g. župniku Ravšl iz Cirkovec za podelitev blagoslovilja in ganljivega slavnostnega govora ter vsem došim udeležencem, ki so ta dan počastiti školsko gasilno društvo.

Sv. Trojica v Slov. gor. Tukaj je umrla po dvemeseci mučni bolezni 56letna Ivana Škop. Rajna je bila članica Marijine družbe. Njeno občo priljubljenost je pokazal pogreb, ki je bil veličasten. Vsem udeležencem pogreba iskrena Rajni sveti večna luč!

Negova. Dne 28. julija t. l. so tukajšnji zvonovi oznanjevali žalostno vest, da se je preselila v večnost Ana Tomažič, kmetica iz Lokavec. Bila je vzor usmiljenja do reverežev ter je marsikateremu stradajočemu siromaku pomagala v bedi in pomanjkanju. Obdarovala je tudi nedolžne otročice, ki jih je nad vse ljubila. Vzorno je gospodarila, čeravno je bila nad 20 let vdova, na svoji kmetiji, tudi v najburnejših časih. Ker je izpolnjevala voljo Gospodovo, ki pravi: Bil sem lačen in ste me nasitili, bil sem nag in ste me oblekli itd. Zato je tudi njej Bog plačal z nad 82 let dolgim in zdravim življenjem. Po smrti so jo spremila dobra dela krščanskega usmiljenja, katera so najboljši zagovorniki onkraj groba. Da je bila vsem zelo priljubljena, spričeval je njen pogreb, ki se je vršil dne 31. julija. Velika množica ljudi od blizu in daleč jej je skazala zadnjo čast.

Zabovci. Da bode Drava tirjala svojo žrtev iz rodbine Janžekovič, kojo je takorekoč redila in vzgojila, ubogi 28letni Janez pač še ni pričakoval. Vedel je sicer že v naprej, da bo dno reke njegov grob, ali da ga bo pogolnila v najlepši mladenički dobi, niti še slutil ni. Večkrat je izrazil bojazen, kaj bo že njim, če pade v vodo, ker ne zna plavati,

vendar v to nihče ni veroval. Dne 3. t. m. je šel kakor običajno na svoje delo pred leseni most v Ptiju, veselo razpoložen. Okoli 11. ure je nesreča hotela, da je potegnil desko raz pontona, koja je padla z enim koncem v deročo vodo ter vrgla njega obenem v globočino, kjer je izginil za vedno. Prikazal se je samo enkrat v toliko, da se je videl predpasnik, vendar rešitev njega ni bila več moguča. V znak žalosti so tovariši opoldan opustili delo. Vest o smrti tega odličnega pevca je potrla vse, ki so ga poznali, saj je bil priljubljen povsod, kamor je prišel. Hudo je staršem, izgubili so ž njim edino oporo na starla leta. Pogrešali pa ga bodo razen tovarišev pevcev tudi občani, koje je ubrano petje tega fanta toliko večerov razveseljevalo. Žal nam je za njega, a ostal nam bo v trajnem spominu! Vsem prizadetim naše iskreno sožalje! — V imenu vseh P. M.

Šmarje pri Jelšah. Juhuhu! Hvala Bogu! Smo pa zopet na konju, si mislimo Šmarčani vsi po zadnji nedelji, dne 12. avgusta. Zelo razdrapano cerkev smo temelito popravili in oblekli tako imenitno, da bi čast delala tudi večjemu kraju. Posebna lepot je glavni vhod z velikim betonskim prostorom in mogočnima stebrom ter popolno novi kameniti veliki altar. Kar je novega in prenovljenega, nam je ob veliki množici vernikov slovesno blagoslovil naš rojak msgr prof. Vreže. V zelo poljudni besedi je nas nato v imenu in po naročilu prevzvišenega našega knezoškoфа Andreja pohvalil zaradi gorečnosti za lepoto hiše božje ter nam razložil, kako potrebno je bilo to popravilo, kako bogoljubno delo smo izvršili in kako lep in trajni spomenik smo postavili lastni vnemi za čast božjo in ob enem tudi 700letnici ustanovitve in obstoja naše obširne lavantinske škofije. Česar pa gospod govornik ni povedal, pa se živo spominjam, je to, da je v tej cerkvi on sam pred ravno 40 leti, to je dne 12. avgusta 1888, ob velikanski udeležbi obhajal svojo primicijo ali novo sveto mašo. Hvaležni smo zato našemu gospodu župniku in pa vremu načelniku konkurenčnega odbora Mihatu Skale, da sta vse tako uravnala, da smo ob enem z blagoslovitvijo cerkve zamogli obhajati še tudi 40letnico svojega odličnega rojaka. Naš ljubi Bog mu naj nakloni še zlato in biserino sv. mašo, tako mu želimo in za to molimo vse!

Sv. Barbara nad Šmarjem. V soboto, dne 18. avgusta, poteče 50 let, odkar sta zakon sklenila naš zelo ugledni in priljubljeni sed ter dolgoletni cerkveni ključar Martin Novak in Francka iz znane Šketove familije. Ne le mi, ampak cela fara se veseli, da jima je pomagal ljubi Bog otroke tako vzgledno vzgojiti in da jima je dal v ljubi zastopnosti dočakati zlato gostijo. Saj smo poleg g. župnika Sinko in Grobelšek Toneta tudi našemu dobremu Tineku iz srca hva, ležni za ustanovitev posojilnice, ki že ravno 20 let v kaplaniji tako izborno deluje. Ker se te zlate gostije vsi veselimo, želimo — in kakor smo zvedeli, sta se tudi že sama odločila za to —, da jo bota obhajala po dohotovljeni prenovitvi župnijske cerkve pred zadnjo septembersko nedeljo. Čestitamo in kličemo: Bog živi!

Dvor pri Šmarju. Umrla je Mica Stoklas, hči nekdanjega dolgoletnega našega župana Tomaža. Ravno pred 40 leti je njen stric, brežiški in pozneje braslovški dekan Matija Stoklas, pridigoval na novi sv. maši našega rojaka msgr. Vrežeta, ki mu je sedaj skazal hvaležnost s tem, da je njegovi nečakinji ob veliki množici žalujočih blagoslovil grob in njeno dušo v večnost spremil.

Mlada, poštena služkinja se sprejme takoj pod ugodnimi pogoji k družini brez otrok. A. Reisman, Maribor, Vojašniška ulica 6.

Zelo učinkovito zdravljenje golše (krofa).

Med najvažnejšimi iznajdbami je zdravljenje golže in debelega vrata s pomočjo zdravilne, z jodom prepojene soli. Znameniti dunajski učenjak, univerzitetni profesor g. dr. vitez Wagner von Jauregg in mnogi drugi zdravniki se sklicujejo na odnosna izkustva in objavljajo neštevilne slučaje ozdravljenja. Tako so n. pr. v Švici golšavi ljudje celih okrajev rešeni tega zla. Gre ob enem za popolnoma neškodljivo pitno kuro, ki tudi na občno stanje izvrstno učinkuje. Naše zdravilne soli so osvobodile več tisoč ljudi golše in debelega vrata. Zahtevajte naša poročila o ozdravljenju in uporabi, čemu vsak zdravnik rad privoli. Ustanovili smo v vseh državah postaje za razširjanje in pošljemo Vam

poplnom zastonj

naš opis, ki Vas bo gotovo zanimal. Dopisnica zadostuje in takoj dobite zahtevano.

August Märzke, Berlin-Wilmersdorf,
Bruchsalerstrasse 5, Abt. 911. 853

Vozni red

za železnice in avtobus-proge Slovenije, veljaven od 15. maja 1928, se dobi v Tiski rni sv. Cirila v Mariboru. — Cena komadu 2 Din.

BRUSNICE

ponudite Podravski industriji sadnik izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 8. 782

Dr. O. I.:

ČRNI KRIŽ PRI HRASTOVCU.

Zgodovinska povest.

»Nisem vreden, da ste tako prijazni,« meni Šef celo udano, »prišel sem k vam, ker vem, da najdem tu pomoč.«

Trenak je ugani, da namigava Šef na zidane cerkev, zato ga vzpodbuja, češ:

»Le kar naravnost povej, pomagam ti, kolikor je to v mojih močeh.«

»O gospod oskrbnik, vi ste mož, ki ima veliko oblast, posebno sedaj, ko mladega gospoda ni doma, vse je v vaših rokah.«

»Ne govori tako na dolgo, kar povej, kar te teži.«

Šef je posegel globoko po sapo, vzdihnil ter začel praviti, kaj je vse slišal o novi sekti, ki se hoče skazati kot bogoljubna družba. Zato se je navdahnjen od sv. Duha odločil, da pozida še večjo cerkev. Manjkajo pa mu sredstva za to, vsled česar prosi, da bi ga graščina podpirala. Skliceval se je na različne čudeže, ki so se že zgodili, iz česar je videti, da so vse prikazni, ki

MALA OZNANILA Višnje

In temnoredče trešnje predaste najbolje pri Podravski industriji sadnih izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 8. 769

Dva dijaka se sprejmeta na celo oskrbo po nizki ceni. Maribor, Mlinska ulica 31. 959

Dva dijaka se sprejmeta na stanovanje in hrano: Maribor, Meljska 67. 970

Sprejemem dva mlajša dijaka na stanovanje in na hrano, poceni. Električna luč prosta. Lovec, Maribor, Glavni trg 4, na dvořišču. 974

Sprejemem sodarske pomočnike pri prosti hrani, stani, stanovanju in perelu. Franc Repič, sodar v Ljubljani, Trnovo. 963

Učenec se sprejme v paromlinu Franc Ehrlich in sinovi, Pesnica. 928

Dva močna vajenca sprejemem takoj. Prodam tudi voz in dva konja po ceni. Pekarna Lubej, Leitersberg, pošta Pesnica. 973

Dva vajenca se takoj vzameva v kotlarsko obrt. Oskrba v hiši. Maks Weiss, kotlar, Maribor, Slovenska ulica 28. 965

Pivo liter Din 2.—
popolnoma pristno, kakor tovarniško glede okusa in alkohola in to le za domačo rabo. Za navodilo in pojasnilo s prilogom je poslati znamko za 2 Din na: M. Pučko, Budina pri Ptaju. 958

jih ima, resnične in da je volja božja, da nastane v Radehovi veče svetišče.

»Kapelico ste vendar že postavili, saj to zadoštuje za enkrat,« pravi oskrbnik, »saj ni toliko pristašev, da ne bi našli prostora.«

»O pač, gospod oskrbnik,« se razvname Šef ter zamahne z desno roko, »vedno več se jih oglaša od vseh strani, da, celo iz trga so prišli in izjavili, da se zanimajo za to družbo.«

»Kaj praviš,« meni oskrbnik in se dela zelo radovednega, »kaj takega ni mogoče, ko vendar velja trg Sv. Lenarta za celo katoliškega.«

»Saj nismo zoper katoliško vero,« reče hlastno Šef, »mi le hočemo, da se svet spokori in tako odvrnemo nesrečo, ki bi nas drugače zadele.«

»A tako, tako,« reče mirno oskrbnik, »kaj pa poreče k temu gospod Morenus, ki še ni dolgo v trgu?«

»O gospod oskrbnik,« odvrne Šef vez razvnet, »novi gospod župnik je mož na pravem mestu.«

»To je naravno,« odvrne oskrbnik, »kot katoliški duhovnik mora zastopati z vso vnemo resnice, ki jih uči katoliška vera, posebno v se-

Lepo posestvo

pol ure od cerkve in šole se takoj zamenja za gozd, ali les. Samo na pismena vprašanja daje pojasnila Vincenc Brumen, posestnik, Šalovci, p. Središče ob Dravi. 926

Lepo arondirano posestvo na lepi legi se radi starosti proda. Poslopja v dobrem stanju. Več se izvleči Galicija, Hramše 32. 971

Posestvo za 30.000 Din na prodaj, oddaljeno od žel. postaje 20 min., blizu glavne ceste. Naslov v upravi lista. 966

Posestvo blizu farne cerkve, 3 njive, travniki za 4 glave živine, zidana hiša, hlevi se za Din 80.000 proda. Vprašati je v trgovini Maribor, Grajski trg 2. 938

Prodam novo zidano hišo, davka prosto, vrt in sadnišnik. Tik šole, cerkev in okrajne ceste v Konjiškem kraju. 930

Lepa kmetija na prodaj v Razgorji št. 5 eno uro od Vojnika, v obsegu 16 ha: njive, travniki, sadnišnik, vse okoli hiše, tudi gozd čistot blizu. Hlevi in kleti ob kane, gospod. poslopje novo; dva kozolca, vodnjak doma, vse v dobre mstanju. Cena 200 tisoč Din. Proda se zato, ker sta mož in žena umrla brez otrok. Vprašati se v župnišču v Vojniku. 980

Samski sodarski pomočnik ali vajenec, ki že zna kaj delati ali razume, se takoj sprejme pri gostilni Klemenčič v Vurbergu. 981

Sprejemem dva dijaka na stanovanje in hrano. M. Ferlinc, Maribor, Samostanska ulica 84. 982

Konserviranje sadja

ni umetnost, če znaš! Zato si kupi to knjigo v Cirilovi tiskarni v Mariboru. Knjiga stane Din 15.-

DUNAJSKI SEJM

2. do 9. septembra 1928.

Največja vzorna razstava industrijskih in obrtnih izdelkov.

Pojedelski stroji, orodja in vse potreščine.

Vzorna razstava pojedelskih in gozdnih pridelkov.

Razstava drobnic in mlečnih pridelkov.

III. Ogled avstrijskega ječmena.

Razstava vrtnarstva.

Zvezna poskušnja vina.

I. avstrijski živinski sejm

(4. do 6. septembra 1928.)

Razstava plemenske živine.

Vprežne živine. — Konjev.

Veliko znižane vozne cene na tu- in inozem- skih žleznicah, na Donavi in v zračnem pro- metu. Brez pasviza! S sejmskim izkazom in potnim listom prost prestop meje v Avstrijo. Vsakovrstna pojasnila in sejmski izkazi (po 40 Din) se dobijo pri

WIENER MESSE — A. G. WIEN VII.

pri avstrijskih zastopstvih v inozemstvu in pri vseh časnih zastopnikih Wiener Messe v vseh večjih krajih. 967

Zakaj kupite

najceneje manufakturno blago edino pri
Franc Dobovičnik, Celje, Gospodska ul. 15

Ker ima veliko tovarniško skladišče vsako- vrstnega blaga.

Ker ima trgovino v lastni hiši in ne plačuje najemnine.

Ker ima veliki promet, vsled tega sveže blago.

Ker ima lastno tovarno odej (koltrov).

Ker ima lastno izdelovanje različnega perila.

Ker ima pošteno mero, dobro blago in nizke cene.

Ker ima zamisel »mali zaslužek, a veliki pro- met«. 961

Vsakomur se izplača, da obišče pa če tudi od daleč strogo solidno in pošteno trgovino
Franc Dobovičnik, Celje, Gospodska ul. 15

Trgovci, zahtevajte cene prešitih odej. —
Posebni oddelek na debelo za trgovce.

danjih časih mora biti previden, da se ne za- čnejo razširjati krivi nauki po njegovi župniji.«

In oskrbnik pogleda prodirajoče Kolomana Šefa, kakor bi hotel gledati v njegovo dušo, češ, povej mi vso resnico.

Vodja skakačev se je dal pod vplivom teh besed zapeljati, da je pojasnil vse. Povedal je, da ga je dal župnik klicati v župnišče, kjer sta se v čisto posebni sobi pogovarjala o sekti skakačev. Župnik se je zelo zanimal za celo stremljenje te družbe in izrazil celo svojo zadovoljnost nad tem, da se je postavila kapelica na čast božjemu grobu.

»Tedaj gospod župnik nima nič proti vašemu ravnjanju, praša oskrbnik navidezno malomarno.

»O, nikakor, gospod oskrbnik, »on je še celo obljudil, da pride prvo mlado soboto, ko imamo našo službo božjo, pogledat, da se prouči o vsem tem, kar mi počenjam.«

»Tedaj prvo mlado soboto imate shod, brž- kone zvečer, kaj ne?«

»Da, da, kakor se stori mrak, pridite tudi vi, gospod oskrbnik.«

»Bom videl, kako bom shajal s časom, za se- daj ti samo obljudim, da bom preskrbel nekaj za

Maline

kupuje po najvišji ceni Podravska industrija sad- nih izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 3. 788

Kmetje

zamenjate in pre- šate najbolje v tovarni bučnega olja

I. Hochmüller v Mariboru

Pod mostom 7, desni breg 828

Cunje,

staro železo, baker, me- denino, svinec, cink, pa- piš, glaževino, kosti in krojaške odpadke kupim in plačam najboljše

A. Arbeiter, Maribor, Dravska ul. 15, Iščem stalne nabiralce in nakupovalce. 566

Jetika se ozdravi, zdravniški zavod dr. Pečnik-a v velikih gozdih na gori, pošta Ro- gaška Slatina. 917

VINO proda

prvovrstno lansko letno odlikovan s prvovrstno priznanico še 90 hl letnik 927. Cene:

mešano belo 8.— Din Rizling 9.— Din

Šipon (molzer) 10.— Din

Vzorci se ne pošiljajo! Veleposestvo Šegula, Hla- ponci, Juršinci, žel. post. Moškanjci. 943

Razglas

Zupanstvo občine Tišina razglaša, da se vrši nanovo vpeljani živinski in kramarski sejm dne 10. aprila in dne 7. septembra vsakega leta in tudi že letos 7. septembra. Vabimo vse prodajalce in kupce na ta novi veliki sejem za govejo živino, se ne plača nobena pristojbina. 960

Zupanstvo občine Tišina, Prekmurje, srez Murska Sobota.

CIRILOVA KNJIŽNICA

OBSEGA SLEDEČE ZVEZKE:

1. Dr. Karl Capuder: *Naša država*. (Razprodano.)
2. Dr. Leopold Lénard: *Jugoslovanski Piemont*. Din 7.—
3. Dr. Leopold Lénard: *Slovenska žena v debi na- rodnega preporoda*. Din 10.—
4. *Moj stric in moj župnik*. Din 4.—
5. G. J. Whyte Meloille: *Gladiatorji*, I. del Din 8.—
6. G. J. Whyte Meloille: *Gladiatorji*, II. del Din 10.—
7. H. G. Wells: *Zgodba o nevidnem človeku*. Din 7.—
8. B. Orczy: *Dušica*, I. del broš. Din 18.—, vezan Din 30.—, II. del broš. Din 25.—, vezan Din 40.—, III. del broš. Din 32.—, vezan Din 44.—
9. A. Conan Doyle: *V libiški puščavi*. Din 12.—
10. Arnold Bennett: *Živ pokopan*. Din 8.—
11. Illamo Camelli: *Izpovedi socialista*. Din 16.
12. E. R. Burroughs: *Džungla*, I. del Din 18.—, II. del Din 14.—
13. Elza Lešnik: *Šumi, šumi Drava ...* Din 5.—
14. Matija Ljubša: *Slovenske gorice*. (Razprodano.)
15. Erckmann-Chatrian: *Zgodbe napoleonskega vo- jaka*. Din 12.—
16. Antonio Fogazzaro: *Mali svet naših očetov*. Din 28.—
17. Anton Kosi: *Iz otroških ust*. Din 8.—
18. Dr. J. Jeraj: *Kadar rože cveto*. Din 8.50.
19. J. F. Cooper: *Zadnji Mohikanec*. Din 11.—
20. Pavel Keller: *Dom*. Broš. Din 22.—, vezan Din 35.—
21. Gabriel Majcen: *Zgodovina Marlboro*. Din 20.—
22. H. R. Savage: *Snubitev kneza Šamila*. (Se ni izšla.)
23. Kazimir Prerwa-Tetmajer: *Rokovnjači Izpod Tatre in druge povesti*. Broš. Din 16.—, vezan Din 28.—
24. Arthur Sills: *Smrtna past*. Din 9.—

Sadje v gospodinjstvu!

Sadje najbolji zdrava hrana! Gospodinje in dekleta, ku- pite v Tiskarni sv. Cirila. Knjiga stane 24.— Din.

Župnik in svetnik Janez Cemažar

Zopet nas je zapustil mož korenjak, mož pristne gorenske krv, mož poštenjak, mož, ki mu je bilo geslo: »Ljubezen je zapoved božja; in tudi če je samo ta, zadošča«, mož, ki ga je najlepše popisal njegov tovariš dr. Kovačič: »Naš Janez je bil mož, ki je v zdravih letih poznal samo le eno: Moli in pridno delaj, v letih bolezni pa: Moli in voljno trpi!«

Veličastna teharska cerkev je živa in glasna priča njegovega dela, njegova zadnja tri leta težke bolezni pa priča nedosegljive potrebežljivosti. Le eno pot je poznal zadnja leta — v cerkev in nazaj. Pa kako težavna in mukepolna je bila ta pot! Težkobolne noge so pač silno trpele, ko so morale nositi orjaško in krepko postavo.

Tam pri drugem oknu v I. nadstropju je slonel dneve in dneve in se pogovarjal z mimoidočimi. Šli so tu mimo delavci iz tovarn, poljski delavci, šolski otroci; vsakega je nagonvoril, za vsakega je imel očetovsko besedo. Tudi znanci in prijatelji, ki so prihajali, so najprej pogledali na okno, če gleda g. Janez s pipico v ustih in z ljubeznim smehljajem dol proti cerkvi, proti trajnemu spomeniku svojega dela in truda in gorečnosti za čast božjo. S strahom so povpraševali mimoidoči, če ga niso zapazili pri oknu: »Kako je z gospodom Janezem?«

Ah, ta bolna nog, ni ga več nesla k oknu, ne več v cerkev! Vse moči je zbral, da bi le včasih opravil daritev sv. maše. In tako je šlo z rajnim gospodom Janezem naglo proti koncu. Na vsako tolažilno besedo je odkimal, rekoč: »Pojd', pojdi, umrl bom!« Kakor angel varuh mu je stala ob strani njegova edina sestra Ana. Na dan smrti mu je še podelil novomašnik g. Munda novomašniški blago-

slov, pokrižal sem ga, solza zahvale je zalesketala v njegovih očetovskih očeh in kmalu nato se je začel smrtni boj. In malo pred 10. uro zvečer je še enkrat odprl svoje blage oči kakor v slovo in njegova duša, plameneča ljubezni do Boga in bližnjega, je odplula k večnemu Stvarniku po plačilo . . .

Da, ljubezen, tista resnična ljubezen, ki je bila čudovito živa v vidnih dejanjih, je ožarjala njegovo celo življenje v toliki meri, da ga je delala povsod dragega znanca in nepozabnega prijatelja. To je tudi pokazal pogreb, kakor si lepšega skoraj ne moremo misliti.

Za križem so šli učenci vseh treh šol, potem moški, dolga, dolga vrsta, nato zastava gasilcev, za katero so korakali mnogoštevilni teharski gasilci; nato zastava fantovske Marijine družbe, za katero so se razvrstili dečki Marijinega vrtca in fanti Marijine družbe; nato zastava dekliške Marijine družbe z deklicami Marijinega vrtca in dekleti Marijine družbe; potem orlovska zastava z narščajem, mladci in Orli; nato skupina 32 pevcev moškega zbora, nato vrsta prekrasnih vencev, ki jih je nosilo do 40 belooblečenih deklic Marijinega vrtca; potem duhovština, 48 po številu; trije so morali žalibog pred pogrebom oditi. (Če bi ne bilo v sosedni dekaniji Novacerkev sv. Birme in v sosedni dekaniji Šmarje dekanijiske konference, bi bilo duhovnikov gotovo 65 do 70.) Krsto so nosili občinski odborniki in možje iz Apostolstva mož. Za krsto so korakali oba župana, odborniki, zastopniki uradov in osebni prijatelji pokojnega. Nazadnje je sledila zastava žen z nepregledno vrsto ženstva.

Nepopisno lep je bil prizor na pokopališču. Na novem delu pokopali-

šča, desno od novega križa, si je izvolil pokojni gospod Janez svoj grob. Na levi strani počiva njegov najljubši prijatelj, bivši teharski nadučitelj Lovro Šah, poleg tega pa župnikov oče Luka. Tik za križem je živa meja in za njo, na pobočju hribčeka svete Ane, se je zbrala vsa šolska mladina. Za mladino še višje je čakala velika množica ljudstva in nad vso to množico je gledala navzdol cerkvica sv. Ane. Okoli groba, ki je bil ves v cvetju, pa se je zgrnila vsa množica poglobcev z zastavami in polukrogom.

Kakor mogočen ljudski tabor bilo je verno teharsko ljudstvo pri slovesu od svojega dušnega očeta. Turobno in otožno je donel glas g. opata Juraka iz Celja, odmev globoke žalosti za pokojnim tovarišem, ki ga na splošno ni drugače klical kot »naš Janez!« Pretresljivo so se razlegali akordi žalostinke »Z Bogom naš prijatelj blagi« in »Vigred se povrne.« In položili so gospoda Janeza v cvetje, ki ga je tako zelo ljubil, saj je že nekdaj kot teharski kaplan dal narediti okoli kapeljane in okoli cerkve prekrasne gredice, na katerih še danes rastejo njegove najljubše cvetice in cvetoči grmovi, katere je sam pomagal saditi. In zato lahko trdno upamo, da je bil tudi sam kot duhčica cvetka presajen v nebeški vrt in tam »vivit cum Christo in aeternum — živi s Kristusom na vekomaj.«

P. Vesenjak.

Dijaški dom in mladina v Ptiju.

Javnosti je vse premalo znano, da se v Ptiju nahajata dva vzgojevalna zavoda, ki po svojih prostorih in notranjem ustroju lahko konkurirati z vsakim zavodom te vrste. To ji Dijaški dom, ki služi kot zavod za dijake ptujskih šol in ki ima prostora za 100 gojencev, ter dekliški zavod Mladika, v kojem se v letosnjem letu poleg internata uvede tudi meščansko-gospodinjska in kmečko-gospodinjska šola in ki ima prostora za 80 gojenk.

mislekov, da ne bi obiskal trškega sodnika in njegove žene Elizabete. Mudil se je prvokrat dalje časa v tej hiši in ponavljal svoje obiske vsak teden.

Da to ni ostalo prikrito drugim tržanom, je razumljivo, saj v tako malem trgu so zvedeli kmalu vsi, kaj ta ali oni dela in kam hodi, saj zvečer je že vedela vsaka gospodinja, kaj je njena soseda opoldne skuhalna in katerega soseda je popoldne obirala, ko je zbirala zelenjad na svojem vrtu.

Posebno pobožni Katarini Nürnberg se je kadilo to pod nos. Da se upa katoliški župnik sploh v protestantovsko hišo in se tam celo dalje mudi, ji je bilo nekaj popolnoma nerazumljivega.

Imela pa je ženka navado, da si je takoj, ko je prišla iz cerkve, dala prinesti iz kleti v ročki dobrega vina, katerega si je vlivala v mali piskerček, prigriznila kos belega kruha in obirala vse sosedinje in sosedje po vrsti. In gorje, če je slišala, da je bil župnik zopet pri trškem sodniku Pernhardu na obisku.

Tedaj se ji je pordečil obraz kakor puranu in posamezne, že malo sive brke pod nosom in na dobro rejeni bradi so se postavile po koncu,

še en krepek požirek iz piskerčka, ali celo dva, in nato se je vlila ploha iz širokih ust ter Sodoma in Gomora črez župnika, ki je zgubil v njenih očeh vso spoštovanje, češ, nič ni boljši kakor najslabši protestant.

»K nam ne pride, ta ošabnež, saj bi mu tudi postregla, komaj enkrat je bil, a še tedaj se je držal, kakor bi bila vsaka jed prismojena in vino prekislo, tam pri tistem luterancu pa pije tisto kislico iz Porčiča, mojega vina iz Zavrha in Višnike gore pa še ne poskusi, naj ga bes plentaj, to ni naš župnik, naj gre med tiste krivoverce.«

In zopet je dvignila piskerček, napravila krepek požirek ter nadaljevala, obrnivši se k svojemu možu Cahariju, ki je prišel iz druge sobe ter miril svojo ženo:

»Ti si cerkveni ključar, ti moraš napraviti red, kaj takega naša župnija ne more in ne sme trpeti, to je pohujšanje, pri škofu ga zatoži, da odstavi tega predikanta, drugače nisi moj mož, ali si razumel?«

Udarila je z roko po mizi s tako silo, da je piskerček z vinom vred odskočil in se prevrgel, pri čemur se je razlil ostanek vina po tleh.

»Nikar ne bodi tako huda, ljuba Katarina,« jo miri mož, »saj do sedaj še ni storil nič neprav-«

Dijaški dom obstaja že ed leta 1900 ter stoji celi čas svojega delovanja na vrhuncu. V zavodu imajo gojenci popolno oskrbo, zadostno in dobro hrano, nadzorstvo in pomoč pri učenju ter imajo ob enem priliku se izobraževati v glasbi in drugih veščinah. Gojencem je na razpolago velik gledališki oder, zavodov orkester, obsežna knjižnica, popolna radio-postaja, bilard, obsežno lastno igrišče ob Dravi itd.

V letošnjem letu se je nahajalo v zavodu 75 gojencev, od teh je posečalo realno gimnazijo 57 ter meščansko šolo 18. Gimnazijci so, izvzemši dveh, vsi povoljno zaključili šolsko leto. Znižanje hranarine je imelo 18 gojencev, 1 pa je bil brezplačno. Hranarina se bo tudi letos pridnim gojencem, posebno v višjih razredih izdatno znižala.

Pripomni se tudi, da obstaje že od maja t. l. zelo ugodne železniške zvezze, tako da lahko starši svoje otroke tudi iz oddaljnejših občin pošiljajo v ptujsko gimnazijo. Za te dijake bo s prihodnjim šolskim letom možnost podana, da dobijo v Dijaškem domu opoldne hrano ter da se jim da prilika učenja pod nadzorstvom od odhoda popoldanskega vlaka.

Zavod Mladika, ki se nahaja v lepih in modernih prostorih, prevzamejo s prihodnjim šolskim letom č. šolske sestre iz Maribora. V zavodu bo kmetijska in meščanska gospodinjska šola za deklice nad 14 let in internat za gojenke obeh gospodinjskih šol, kakor tudi za učenke, ki obiskujejo mestne šole (meščansko šolo, gimnazijo). Zavod, ki je opremljen popolnoma moderno z vsem inventarjem, bude tudi nudil priliko za učenje ročnih del, glasbe in tujih jezikov. Prijave sprejemajo šolske sestre v Ptiju.

Koroško orlovske okrožje v Slovenjgradcu.

Naše vrlo koroško orlovske okrožje priredi svojo običajno vsakoletno o-

krožno prireditve v nedeljo, dne 19. t. m. v Mežici s prav pestrim sporedom. Dopoldne ob pol devetih spremem članov in gostov v Mežici. Ob 9. uri skušnja za popoldanski telovadni nastop, nato obhod. Ob pol 11. uri cerkveni govor in slovesna sv. maša. Popoldne ob dveh slovesne večernice. Ob treh je javni telovadni nastop članov, članic in obojega naraščaja na vrtu g. Vivota v Mežici. Po telovadbi je prosta zabava na vrtu zraven telovadišča. Pri prireditvi igra domača rudniška godba iz Mežice. Za polovično vožnjo po železnici smo zaprosili in upamo, da bo prošnja ugodno rešena. Od Prevalj do Mežice in nazaj bo za udeležence brezplačno na razpolago rudniška železnica iz Mežice. Ker je to prva orlovska javna prireditve v Zgornji Mežiški dolini, je opažati zanjo precejšnjega zanimalja in je upati, da bo kakor ona lansko leto na Muti prav dobro izpadla. Zlasti kažejo precej zanimanja za to prireditve naši nasprotniki, ki jih je v Mežici precej in ki še takih prireditiv, kakor so orlovske, videli niso. Tega tudi ne smemo pozabiti povedati, da tudi naši ljudje kažejo mnogo zanimanja za to prireditve, posebno tisti, kateri imajo svojo mladino včlanjeno v orlovske odsek, zlasti tisti v Mežici, ki je še komaj 1. leto dni star odsek, da vidijo delo, ki ga orlovnštvo vrši in kaj so se že vse njihovi sinovi v teku enega leta naučili, odkar so pri Orlu. Kakor že prej omenjeno, je v Mežici še mlad odsek, ki pa je kljub vsem težavam, v katerih se nahaja z ozirom na to, da se nahaja med hudimi nasprotniki, lepo razvija in je pokazal že to kratko dobo svojega obstoja lepe uspehe zlasti s tem, da je pri letošnjih tekma dosegel prvo mesto v okrožju, tako da ga imenujemo tukaj: druge Jesenice.

Da se ugledijo njegove težke razmere, to je za odsek Mežica, kakor i za sosednji odsek Črna, ki živi istotako tudi v težkih razmerah, pa tudi

na odsek Prevalje ne smemo pozabiti, ki ima istotako tudi težke čase, odkar se je s preselitvijo Mohorjeve tiskarne preselilo tudi najboljše članstvo tega odseka v Celje, je okrožje sklenilo, da priredi letošnjo okrožno prireditve v Mežici kot središču teh treh omenjenih odsekov.

Vsled tega vabimo vse prijatelje orlovnštva od blizu in daleč, predvsem iz Mežiške, Mislinjske in Gornje Dravinske doline, pa tudi iz Maribora in Celja in drugih krajev, da se udeležijo okrožne orlovske prireditve v Mežici. Za ta dan naj se vsak potrdi in si vzame čas in se naj poda v Mežico, na naš lepi orlovske dan. — Nikomur ne bode žal, ako si bo privoščil lepega in krasnega zaužitka orlovske prireditve. Povabili bi tudi tiste, ki bi rádi bili šli in ki so hoteli iti dne 1. julija v Ljubljano na Stadion, pa iz kateregakoli razloga niso mogli iti, da pridejo ta dan v Mežico, da tukaj vidijo vsaj nekaj tistega lepega, kar bi morali videti v Ljubljani. Zatorej vabimo Vas vse prijatelje orlovnštva, da pridete v nedeljo, dne 19. avgusta 1928, v Mežico! Ne bode Vam žal! Na svidenje v Mežici! Bog živi!

Organistovske zadeve.

Ker dohajajo Društvo organistov vedno znova vprašanja glede pokojninskega zavarovanja, n. pr. koliko mora plačevati cerkev, koliko pa organist, dalje koliko potem dobiva zavarovanec letne rente, je društvo založilo tabele, iz katerih je vse točno razvidno, n. pr. na podlagi napovedanih dohodkov je razvidno, v kateri razred spada, koliko se plačuje v tem ali onem razredu, koliko plača službodajalec, koliko nameščenec ter kakšno rento dobiva vpokojenec, oziroma vdova in otroci. Takšno tabelo na željo pošljemo vsakemu, kdo pošlje v znamkah 2 Din (1 Din za odgovor in 1 Din za tabelo).

ŠIRITE »SLOV. GOSPODARJA«!

vilnega naš župnik; seve, prav ni, da gre večkrat h trškemu sodniku, a drugače še nisem nič hudega zapazil.«

»O vi moški vedno držite skupaj, le zagovarjaj ga, ti tudi nič ne boš videl in čutil, dokler te ne bo kdo s kolom udaril po glavi, potem pa je že prepozno, protestantovsko seme bo šlo sedaj v klasje.«

»Mislim, da še ni tako nevarno,« miri Caharija svojo ženo, »sicer pa bom strogo pazil, če bi bilo župnikovo ravnanje sumljivo.«

S tem se poslovi od svoje žene, češ, da ima nujne posle pri trškem sodniku. V resnici pa mu je bilo na tem, da pride iz območja gibčnega jezika svoje žene, ki je v tem položaju posegala v delokrog, ki je pristojal edino le njemu. —

Župnik Morenus je dobil že na dan umeščenja jasno sliko, kakšno je naziranje tržanov v verskem oziru. Na eni strani strogo katoliška stranka, njej na čelu cerkveni ključar Caharija Nürnberg; na drugi protestanti z Maksom Pernhardom kot vodjem.

Le-ta je bil mož prikupljive osebnosti, prijazen, a ob enem resen. Potoval je dosti po svetu, bil na Francoskem in v Švici ter mnogih drugih krajih, ter videl, kako se tam umno gospodari.

Zato je imel doma vzorno gospodarstvo in je dejal tudi sosedom rad nauke ter jim pomagal, kjer je bila potreba. Tako se je zgodilo, da je bil priljubljen pri vesh tržanah in so ga tudi na dan Sv. Tomaža leta 1598 izvolili za trškega sodnika.

Ta dan je bil že od tega časa, kar je postal kraj Sv. Lenart trg in sicer pod cesarjem Friderikom III., določen za izvolitev trškega sodnika ter drugih odbornikov, ki so imeli vsak svoj delokrog. Tako je bil eden določen za pregledovalca mesa, drugi pravilne mere in teže peciva, tretji je nadzoroval, da so bili vsi dimniki osnaženi, četrти je pazil, da je bil po trgu po noči in po dnevnu red in se ni razsajalo v pozni uri po trgu, ko so sladko spali mirni vaščani.

Pernhard, ki je bil ob enem bogat, je bil mož na mestu. Vedel je spremno voditi posle trškega sodnika, bil je strog, a ob enem pravičen in tako je bil ugled in spoštovanje pri vseh in tržani so mu popolnoma zaupali. Četudi je bil po veri protestant, tako ni nasprotoval katoliški veri, da je zahajal celo v cerkev in postal zato priljubljen tudi pri tistih, ki so drugovernike gledali po strani.

(Dalje bo sledilo.)

Če hočej vedeti, kaj je dom, kupi si lepo povest »Dom«, ki kaže kmetsko življenje v severnih krajinah. Naroč se v Cirillovi tiskarni in stanje brok. 22 D vezan 35 D.

Dom

Najvarnejše in najugodnejše se nalaga denar pri popular. zavodu, ki obstaja že 64 let

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

v Celju, Krekov trg (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča, ter načembam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo.

Za hranil. vloge jamči poleg premoženja hranilnice

še mesto Celje

z vsem premoženjem in vso davčno močjo.

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. — Vse pruhnje rešuje brezplačne.

Zadružna gospodarska banka d.d.

Podružnica Maribor

V lastni novozgrajeni palači, Aleksandrova sesta 8, pred frančiškanske cerkvice. — Izvršuje vse bančne posle najkulantne. — Najvišje obrestovanje vlog na vknjižbe in v tekočem računu. 12

Pooblaščeni prodajalec srečk drž. razredne loterije.

Vaš denar
ima pri meni
večjo vrednost!

Vsi kupite pri meni po zelo zmernih cenah prav dobro blago. Počastite me s svojim obiskom in pretehtajte sami resničnost gornje trditve!

Kolarič Franc,
trgovina, APACE

668

Največja izbira
vsakovrstne svile

že od Din 24 — naprej
84 se dobi pri

I. TRPINU
Maribor, Glavni trg 17

Za Birmo! Blago, obleke vseh vrst kupite najugodnejše v trgovini Franc Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. Oglejte si zalogo! Nakup jajc, masla, putra, zabele, suhih gob ter vseh poljskih pridelkov. 803

Vreče za hmelj

pro m od Din 7.50 naprej kakor tudi veliko izbiro vsakovrstnega stofa v brezkonkurenčnih cenah priporoča manufakturana veletrgovina ANTON MACUN

Gosposka ul. 10 - Maribor - Gosposka ul. 10

912

Borovnica
plačuje najbolje Podravska industrija sadnih izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 8. 755

Češko sukno kupite najceneje

prl tvrdki
ALOJZ DROFENIK - Celje

samo Glavni trg 9
OSTANKI ZA POLOVIČNO CENO

557

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Do sedaj najcenejša tvrdka v državi!
Skladišče: Heinel & Herold
Tovarna glasbil, gramofonov in harmonik.
R. LORGER, MARIBOR, ŠT. 100-A.
Violine od Din 95.- d. Ročne harmonike od 85.- Tamburine od Din 98.- d. Gramofoni od 345.- Zahtevajte naš veliki katalog, katerega Vam pošljemo brezplačno. 763

Na drobno!

Na debelo!

Zeleznina

Anton Brenčič
v Ptuj-u

priporoča svojo bogato zalogo hišnih in gospodarskih potrebščin ter vsakovrstno orodje za obrt. 806

Ugodne cene.

Točna postrežba.

Bolani na pljučah!

Tisoče že ozdravljenih!

Zahtevajte takoj knjigo o moji

Novi umetnosti prehranjevanja,
katera je že mnoge rešila. Uporablja se
lahko pri vsakem načinu zdravljenja, in
pomaga bolezen hitreje premagati. Telesna
teža se poveča in pljuča polagoma zapnenijo.

Resni može

zdravstvenega znanja potrjujejo izvrstnost
moje metode ter jo radi uporabljajo. Čim prej
začnete s tem prehranjevanjem, tem bolje je.

Popolnoma zaston!

dobite mojo knjigo, iz katere izveste mnogo
koristnega znanja. Ker pa moj založnik samo

10.000 knig zaston

razpošilja, pišite takoj, da boste tudi Vi med
tistimi srečnimi prejemniki.

GEORG FULGNER, Berlin - Neuköln,
Ringbahnstrasse 24, Abt.: 624. 949

Parni mlin in žaga

Kaniža pri Pesnici zmelje in zamenja
vsakovrstno zrnje pod najugodnejšimi
pogoji. Kupuje se vse vrste zrnje po
dnevni ceni. Cenj. občinstvu se priporoča

Franc Ehrlich in sinovi

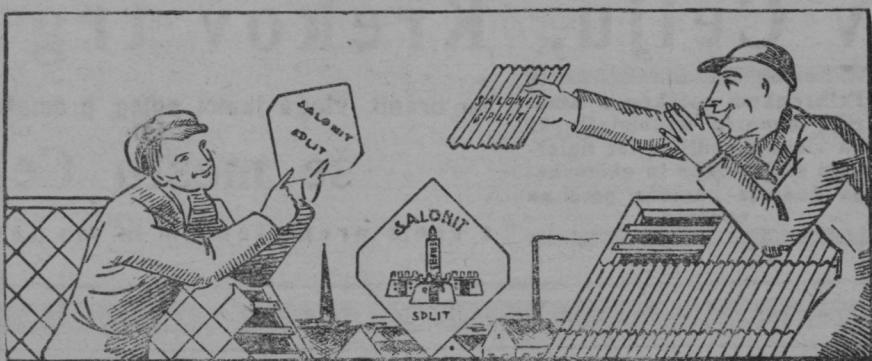
927

„SALONIT“

Ia. azbest - cementni - škrilj

Najboljši materijal za pokrivanje streh

883

„SPLIT“

anonimno društvo za cement portland
(Tvornica v Solinu pri Splitu)

Ljubljana

Denar naložite

najboljše in najvarnejše pri
Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Stolna ulica 6 r. z. z. n. z. Stolna ulica 6

Obrestuje hranilne vloge
brez odpovedi po 6%

na trimesečne odpovedi po
7½

Najvarnejše in najboljše naložite denar pri **LJUDSKI POSOJILNICI V CELJU**

REGISTROVANI ZADRUGI Z NEOMEJENO ZAVEZO

v lastni hiši, Cankarjeva ul. št. 4 poleg davkarije

Stanje hranilnih vlog nad
Din 60.000.000. — Posojila
na vknjižbo, poročilo ter
zastavo pod najugodnej-
šimi pogoji.

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 3000 članov-
sestnikov z vsem svojim premoženjem. Vsled tega
jamstva so hranilne vloge pri tem zavodu najbolj varno naložene

Kmetski posestniki,
Ljudska posojilnica je Vaš
zavod. Poslužujte se ga!